

STENOGRAMA
ședinței Senatului din 25 martie 2015

SUMAR

1. Declarații politice prezentate de senatorii: <ul style="list-style-type: none">- Dorin Păran (PNL) – declarație politică având ca titlu „23 martie – Ziua Mondială a Meteorologiei”;- Nelu Tătaru (PNL) – declarație politică având ca titlu „Povara grea a copiilor ai căror părinți au plecat să muncească în străinătate”;- Dumitru-Marcel Bujor (PSD) – declarație politică având ca titlu „27 martie 1918 – Unirea românilor de pe cele două maluri ale Prutului”;- Florea Voinea (PSD) – declarație politică având ca titlu „<i>Exordium ex abrupto</i> dâmbovițean”;- Alin-Păunel Tișe (PNL) – declarație politică având ca titlu „Comunismul secolului XXI se ascunde sub controale politice ilegale!”;- Ioan Ghișe (independent, fără apartenență la grupurile parlamentare) – declarație politică având ca titlu „Abuzurile președintelui României, în mod trist, încep să devină tradiție”;- Doina Silistru (PSD) – declarație politică având ca titlu „Domn’ Băsescu, nici nu știi...”;- Valeriu-Victor Boeriu (PNL) – declarație politică având ca titlu „Plicul legalizat, o pseudosoluție la criza din sistemul sanitar”;- Ioan Deneș (PSD) – declarație politică având ca titlu „Reforma, o necesitate!”;- Florian-Dorel Bodog (PSD) – declarație politică având ca titlu „Înăsprirea legii antifumat, un pas spre normalitate”;- Viorel Grigoraș (PNL) – declarație politică având ca titlu „România, un partener al Ucrainei”;- Găvrilă Ghilea (PNL) – declarație politică având ca titlu „Când justiția nu răzbate de-atâta... imunitate”;- Marius Neculoiu (PNL) – declarație politică având ca titlu „Schimbarea clasei politice – doar prin mijloace juridice?”;- Gabriela Firea (PSD) – declarație politică având ca titlu „Guvernul nu este nici «al meu», nici «al tău», ci al românilor!”;- Petru-Alexandru Frătean (PSD) – declarație politică având ca titlu „Martie 2015”;	4
--	---

	<ul style="list-style-type: none"> - Laurențiu Florian Coca (PSD) – declarație politică având ca titlu „Românii, mai mulțumiți cu PSD la putere (Ziua Internațională a Fericirii)”; - Gheorghe Saghian (PSD) – declarație politică având ca titlu „Problemele de actualitate în domeniul agriculturii”; - Nicolae Mohanu (PSD) – declarație politică având ca titlu „22 martie – Ziua Mondială a Apei”; - Victor Mocanu (PSD) – declarație politică având ca titlu „Unirea Basarabiei cu România, o lecție istorică importantă”; - Octavian-Liviu Bumbu (PSD) – declarație politică având ca titlu „Constituția din 1923 – model de democrație”; - Titus Corlățean (PSD) – declarație politică având ca titlu „Eliminarea vizelor de către autoritățile canadiene pentru cetățenii români”; - Dumitru Oprea (PNL) – declarație politică având ca titlu „Descentralizarea administrativă propusă de PSD – mai multe probleme decât rezolvări”; - Emil-Marius Pașcan (PNL) – declarație politică având ca titlu „Pentru o deplină împăcare cu propria istorie și memorie...”; - Marius-Petre Nicoară (PNL) – declarație politică având ca titlu „Pildele biblice sunt actuale în politica românească”; - Traian-Constantin Igaș (PNL) – declarație politică având ca titlu „Pistolul din tâmpla PSD-ului”; - Mihai Niță (LC) – declarație politică având ca titlu „Pretindem mult de la polițiști, dar le respectăm statutul?”; - Eugen Durbacă (LC) – declarație politică având ca titlu „Realizarea unui transport modern în municipiul Galați”; - Vasile Nistor (LC) – declarație politică având ca titlu „Situația companiilor românești”; - Biró Rozalia-Ibolya (UDMR) – declarație politică având ca titlu „Problematika dizabilității”; - Valer Marian (independent, fără apartenență la grupurile parlamentare) – declarație politică având ca titlu „Reforma anticomunistă din PSD: o ceașistă coafată în fruntea Consiliului Național”. 	
2.	Aprobarea ordinii de zi și a programului de lucru.	48-49; 78
3.	Aprobarea programului de lucru al Senatului pentru perioada 30 martie – 4 aprilie a.c.	49

4.	Dezbaterea și respingerea Cererii nr. 2/22716/13.03.2015 a ministrului justiției, însoțită de solicitarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de încuviințare a reținerii și arestării domnului senator Șova Dan-Coman, formulată în Dosarul nr. 122/P/2012 al Direcției Naționale Anticorupție.	49-67; 69-78; 79
5.	Dezbaterea și aprobarea Cererii nr. 2/24767/19.03.2015 a ministrului justiției, însoțită de solicitarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de încuviințare a reținerii și arestării domnului senator Vâlcov Darius-Bogdan, formulată în Dosarul nr. 378/P/2014 al Direcției Naționale Anticorupție. Adoptarea Proiectului de hotărâre privind încuviințarea reținerii și arestării preventive a domnului senator Vâlcov Darius-Bogdan.	67-69; 69-78; 78-79

STENOGRAMA
ședinței Senatului din 25 martie 2015

Ședința a început la ora 9.05.

Lucrările ședinței au fost conduse de domnul senator Vasile Nistor, vicepreședinte al Senatului, înlocuit de domnul senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu, președintele Senatului, asistați de domnii senatori Ion-Simeon Purec și Mario-Ovidiu Oprea, secretari ai Senatului.

Domnul Vasile Nistor:

Bună dimineața!

Doamnelor și domnilor senatori,

Deschidem ședința Senatului din 25 martie 2015 cu sesiunea de declarații politice.

Avem doi colegi care... vă rog să acceptați să treacă peste rând, pentru că se duc la rugăciunea de dimineață. Și cred că avem nevoie atât noi, astăzi, cât și presa de o zi cu rugăciune.

În acest context, îi dau microfonul domnului Păran Dorin. Se pregătește domnul Tătaru Nelu.

Vă rog, domnule senator.

Domnul Dorin Păran:

Mulțumesc frumos, domnule președinte.

Bună dimineața, doamnelor și domnilor senatori!

Mi-am intitulat declarația politică de astăzi „23 martie – Ziua Mondială a Meteorologiei”.

De prea multă politică și televiziune, suntem zi de zi preocupați și seară de seară ocupați să fim la curent cu tot ceea ce ne spune audiovizualul și nici nu observăm – nu mai avem timp, de altfel – ce se mai întâmplă în jurul nostru, cu viața noastră și cu schimbările climatice care se produc în mediul înconjurător. Parcă orizontul nostru de probleme s-a restrâns, așa cum spuneam la început, la câteva chestiuni: politică, cătușe, televizor, mâncare și cam atât.

Astfel că luni, 23 martie 2015, s-a sărbătorit Ziua Mondială a Meteorologiei, bineînțeles, după Ziua Mondială a Apei, din 22 martie 2015, la fel de importantă pentru viața noastră, a oamenilor, și a animalelor de pe întreg globul pământesc.

Este adevărat că cineva totuși a sărbătorit această zi de 23 martie ca Zi Mondială a Meteorologiei, și anume Organizația Mondială a Meteorologiei – OMM, ale cărei baze au fost puse în anul 1950 de către Națiunile Unite.

Sigur că OMM-ul sărbătorește în fiecare an, cu diverse teme, însă eu cred că noi, oamenii obișnuiți, trebuie să fim atenți la tot ceea ce întâmplă în jurul nostru și mai ales la aerul pe care îl respirăm zi de zi, aer care devine tot mai toxic și nociv, degradându-se încet și sigur.

Doamnelor și domnilor senatori,

Pare că această declarație politică pe care eu, senator, o fac de la tribuna Parlamentului României este de un interes redus, dar nu este așa. Eu vă spun că este de o importanță majoră atât pentru noi, dar mai ales pentru copiii noștri. Mă refer în special la tema declarației politice, să nu se înțeleagă altceva.

De altfel, am observat că nici onor Guvernul României al PSD nu a făcut nicio remarcă luni, 23 martie, de Ziua Mondială a Meteorologiei, despre semnificația și importanța acestei zile, ocupat fiind cu modificările la Codul fiscal, de altfel, fără nicio relevanță pentru cetățenii României, vrând să mai taie în partea dreaptă, să mai pună în partea stângă sau viceversa.

Vreau să vă spun că, în fiecare secundă, afară se întâmplă ceva: vântul se schimbă, presiunea atmosferică se schimbă, precipitațiile la fel. Alternanța vreme bună cu vreme rea este continuă și toate aceste întâmplări din jurul nostru înseamnă vremea.

Vorbind despre vreme, implicit vorbim și despre climă, numai că aceste schimbări ale vremii se produc de-a lungul unei perioade de timp, în luni de zile, ani sau zeci de ani de zile, bineînțeles luându-se în calcul valorile medii ale tuturor factorilor meteorologici.

Încălzirea planetei se produce, în ultimii 50 de ani, tot din cauza noastră, a oamenilor, care ardem zi de zi combustibilii fosili pentru producerea energiei electrice, termice sau pentru deplasarea noastră cu autovehiculele, aceste arderi ducând la creșterea dioxidului de carbon în atmosferă și a altor gaze cu efect de seră, astfel că se produc schimbări climatice permanente.

Doamnelor și domnilor senatori,

Nu vreau aici, în această declarație politică, să intru în detaliile tehnice ale acestor efecte – de exemplu, efectul de seră –, ci vreau doar să atrag atenția că trebuie să începem să facem ceva. Dacă Guvernul PSD al României, așa cum am spus, nu are timp, o zi pe an, să se aplece asupra acestei problematice, atunci noi, senatorii, va trebui să dăm semnalul către populație, iar autoritățile publice locale să conștientizeze populația în luarea unor măsuri simple sau mai radicale de scădere a consumului de energie, implicit prin reducerea arderilor de combustibili fosili.

Avem exemplul Parisului, unde consiliul general a impus, pentru o perioadă de timp, circulația autovehiculelor în funcție de zilele pare sau impare și ultima cifră, pară sau impară, de pe plăcuțele de înmatriculare ale mașinilor.

Și România este în Uniunea Europeană. De ce să nu luăm exemplul bun al țărilor Uniunii Europene și să facem și noi la fel? Cel puțin, pentru început, în marile orașe ale țării noastre.

Închei, dorindu-le tuturor celor care lucrează în domeniul meteorologiei un călduros „La mulți ani!” de Ziua Mondială a Meteorologiei.

Vă mulțumesc.

Domnul Vasile Nistor:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Îl invit la microfon pe domnul senator Tătaru Nelu. Sper că o să fie un pic mai scurt. Se pregătește domnul senator Bujor Marcel.

Vă rog.

Domnul Nelu Tătaru:

Mulțumesc, domnule președinte, și mulțumesc și colegilor pentru înțelegere.

Titlul declarației politice: „Povara grea a copiilor ai căror părinți au plecat să muncească în străinătate”

Domnilor senatori,

Migrația este un fenomen natural și normal, originile umane fiind strâns legate de acest fenomen. Individual sau colectiv, voluntar sau forțat, oamenii și-au schimbat întotdeauna reședința, fie în țara lor de origine, fie în afara ei, cu scopul atingerii anumitor obiective.

În ceea ce privește migrația externă, România este un mare exportator de forță de muncă necalificată și calificată, fiind două dimensiuni principale ale migrației românilor: așa-numitul exod al creierelor, mobilitatea internațională crescută a studenților, cercetătorilor, în special din domeniul IT și al medicinei, și migrația forței de muncă (ne)calificate, în special în agricultură, construcții și menaj.

Fără a nega efectele pozitive ale migrației, nu pot să nu mă aplec mai mult asupra celor negative și, parcă, mai grave. Dacă țările primitoare beneficiază de pe urma românilor care susțin economiile țărilor gazdă, situația pentru România, ca țară donatoare, nu este atât de roz. Pe lângă criticile foarte acide pentru faptul că românii ocupă locurile de muncă destinate cetățenilor țărilor gazdă, România se confruntă cu pierderi serioase, profunde și pe termen lung.

Motivul acestei declarații este situația regretabilă a celor doi copii din satul Trohan care, nesupravegheați de părinți, suferă de foame, unul dintre ei prăbușindu-se pe stradă din cauza inaniției. Acești copii sunt doi dintre mult prea mulți alții – oficial, peste 80 000 de copii cu măcar un părinte plecat la muncă în străinătate – care suferă din cauza despărțirii de părinții lor, care determinați de situația economică au trebuit să plece să muncească în străinătate. Când spui că sunt 80 000 de copii care cresc fără părinții lor, ți se pare un număr mare, dar ONG-urile estimează că numărul acestora este chiar de patru ori mai mare, la scară națională fiind 350 000 de copii în această situație.

Bineînțeles că migrația pentru muncă a părinților are efecte pozitive, cât și negative asupra copiilor rămași acasă. Principalele efecte pozitive sunt legate de bunăstarea materială a copiilor, însă efectele negative umbresc beneficiile și sunt îngrijorătoare. Plecarea unuia dintre părinți sau a ambilor determină, în majoritatea cazurilor, probleme la școală, chiar abandon, dificultăți în relaționarea cu rudele în grija cărora se află, depresii și dezechilibre emoționale.

O atenție deosebită ar trebui să se acorde acelei categorii de copii care nu se află sub directa supraveghere a unui adult, fie el părinte, rudă sau cunoștință, și astfel aceștia nu beneficiază de un mediu familial adecvat pentru o dezvoltare psiho-emoțională normală. Acești copii au, în general, peste 13-14 ani și, fiind considerați aproape maturi, sunt lăsați de părinți singuri, fără bunici sau alte rude. Pentru acești copii, riscurile de abandon școlar, infraționalitate și consum de droguri sunt mai mari.

Într-o situație similară sunt și cei doi frați din satul Trohan, care în două zile au mâncat doar un măr, iar din cauza malnutriției au ajuns în grija medicilor. Mama lor a plecat să muncească în străinătate, împreună cu alți doi frați de-ai lor, iar ei au rămas în grija tatălui. Acesta însă, determinat de probleme financiare, a fost nevoit să-și caute loc de muncă în altă localitate și, astfel, i-a lăsat pe cei doi copii în grija unui vecin.

Este inutil și utopic să credem că soluția este întoarcerea părinților în țară, ca să-și crească în siguranță copiii. Migrația este normală, iar efectele ei pozitive nu sunt de neglijat. Soluția este gestionarea efectelor negative astfel încât impactul lor să fie cât mai mic.

Avem nevoie de dezvoltarea unei strategii de mobilizare, de campanii de informare, de conștientizare adresate părinților, de campanii de sensibilizare la nivelul comunităților de români din țările de destinație, de dezvoltarea serviciilor de consiliere pentru persoanele care au în grijă copii cu ambii părinți plecați.

Și instituțional ar trebui făcute câteva schimbări: extinderea rețelei de consilieri școlari, extinderea programelor de tip „școala după școală”, dezvoltarea mai multor cluburi destinate copiilor cu scopul de a oferi acestora modalități benefice de petrecere a timpului liber.

Mulțumesc.

Domnul Vasile Nistor:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Îl invit la microfon pe domnul senator Bujor Marcel. Se pregătește domnul senator Florea Voinea.

Domnul Dumitru-Marcel Bujor:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Titlul declarației politice: „27 martie 1918 – Unirea românilor de pe cele două maluri ale Prutului”

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Pe 27 martie se împlinesc 97 de ani de la Unirea Basarabiei cu România, un eveniment deosebit de unitate națională, care a generat crearea României Mari.

În 27 martie 1918, Sfatul Țării s-a întrunit în sala mare a Parlamentului de la Chișinău și a decis, cu majoritatea voturilor exprimate, semnarea Actului de Unire a Basarabiei cu România. Pentru unire au votat 87 din cei 135 de deputați prezenți la ședința Sfatului Țării.

Sfatul Țării declara: „Republica Democrată Moldovenească (Basarabia), în hotarele ei dintre Prut, Nistru, Dunăre, Marea Neagră și vechile granițe cu Austria, ruptă de Rusia acum o sută și mai bine de ani din trupul vechii Moldove, în puterea dreptului istoric și a dreptului de neam, pe baza principiului ca noroadele singure să-și hotărască soarta lor, de azi înainte și pentru totdeauna se unește cu mama sa România.”

Rezultatul votării a fost însoțit de aplauze furtunoase și strigăte entuziaste „Trăiască Unirea cu România!”.

Acest eveniment mareț, înscris în istoria României, l-a făcut pe regele Ferdinand să-l aprecieze ca pe un „vis frumos” ce s-a îndeplinit.

Actele unirii au fost recunoscute pe plan internațional prin tratatele de pace semnate după încheierea Primului Război Mondial, însă URSS nu s-a împăcat niciodată cu această pierdere teritorială.

În anul 1918, Basarabia s-a întors acasă pentru reîntregirea poporului român, însă pentru românii din dreapta Prutului acest fapt a atras începerea calvarului dominației sovietice, Uniunea Sovietică considerând unirea ca fiind o înscenare imperialistă.

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Uniunea Sovietică a transmis un ultimatum României, la data de 28 iunie 1940, să evacueze Basarabia, în caz contrar declarând război. România a cedat și, după 40 de ore, trupele sovietice și ale NKVD-ului au răpit din nou Basarabia, alături de Bucovina de Nord și Ținutul Herța.

Indiferent de vitregiile istoriei, limba noastră românească ne-a unit și ne-a reamintit la fiecare pas că aparținem aceluiași popor și împărtășim același destin.

Pentru prima dată după cel de-al Doilea Război Mondial, pe 6 mai 1990, românii au trecut în Uniunea Sovietică, în Basarabia, fără pașaport și viză. În mod simbolic, românii de pe ambele maluri ale Prutului au acoperit apa râului cu flori, sărbătorind faptul că s-au reîntâlnit după o despărțire de 50 de ani. „S-au întâlnit toți la mijlocul Prutului și au încins acolo, în apă, o horă, lucru nemaivăzut nicăieri în altă parte a lumii”, relatează despre momentul „Podului de flori” Grigore Vieru, poet român din Republica Moldova.

În prezent, are loc o creștere a interesului față de viitorul comun al românilor de pe ambele maluri ale Prutului, reflectat și în acțiunile culturale și sociale privind reîntregirea națională.

Președintele României a declarat recent, cu ocazia vizitei sale în Republica Moldova: „Unirea este de datoria Bucureștiului să o ceară și a Chișinăului să o ofere. Sunt convins că Prutul va rămâne doar o graniță geografică.”

Și primul ministru Victor Ponta este un susținător al ideii de unire. „Promisiunea mea este ca împreună să realizăm cea de-a doua mare unire a României”, spunea dumnealui.

În perioada 26 – 28 martie, membrii Comisiei românilor de pretutindeni, al cărei președinte sunt, vor efectua o vizită de lucru în Republica Moldova, la Chișinău, pentru a participa la manifestările dedicate aniversării Zilei Unirii Basarabiei cu România din 27 martie 1918, cea mai sublimă pagină din istoria României.

Limba română este puntea de legătură dintre cele două state românești, Republica Moldova și România, despărțite de Prut. În limba română regăsim amintirea trecutului nostru și zestrea noastră strămoșească.

România a avut trei proiecte importante după 1990, dintre care două s-au realizat, aderarea la NATO și integrarea în UE, iar al treilea, de o importanță capitală, este reunificarea celor două state românești.

Nu trebuie să uităm că Marea Unire din 1918 s-a făcut la voința poporului. Politicienii nu au făcut decât să consfințească voința populară. Astăzi, tendința este de a lăsa în seama politicianilor asemenea decizii.

Problema trebuie cu adevărat dezbătută, pe ambele maluri ale Prutului. România trebuie să aibă un proiect strategic legat de Moldova, care să clarifice dacă dorește alături un stat independent european sau dorește o reunificare.

În încheierea declarației mele politice, fac apel la întreaga clasă politică, să urgentăm această reunificare pe cale diplomatică, să nu fie o simplă opțiune pentru un viitor mai îndepărtat.

Vă mulțumesc.

Domnul Vasile Nistor:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Îl invit la microfon pe domnul senator Voinea Florea. Se pregătește domnul senator Tișe Alin.

Domnul Florea Voinea:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Doamnelor și domnilor din presă,

Declarația mea politică se intitulează „*Exordium ex abrupto* dâmbovițean”.

„Nimic nu mi se pare mai încântător decât să captivezi prin puterea cuvântului atenția unei adunări, să încânți mintea ascultătorilor și să le determini voințele într-un sens sau altul. Aceasta este prin excelență arta care a înflorit totdeauna la orice popor liber, mai ales în statele așezate și pașnice, și a predominat totdeauna. Căci ce poate fi mai minunat decât ca, dintr-o mulțime nesfârșită de oameni,

să se ridice unul care să poată face singur ceea ce natura le-a dat tuturor puțința să facă?” Am avut onoarea să citesc din părintele oratorismului patriotic Marcus Tullio Cicero.

Domnul Klaus Iohannis nu are un discurs captivant. Eu mi-aș dori să aibă măcar o urmă, fie ea și artificială, de elocință. Nici nu am auzit ca altcuiva, în afara copreședintelui actualului PNL, să-i fi fost „încântată mintea” de meșteșugul și virtuțile oralității domnului Iohannis. Cu toate acestea, așa cum eu nu am uitat, cu siguranță și dumneavoastră, stimați colegi, vă amintiți cu aceeași acuitate trăgăănarea domoală cu care acesta dădea un ipocrit avertisment, în timpul campaniei electorale, cu privire la așa-zisul pericol al concentrării puterii la nivelul unui singur partid, în speță Partidul Social Democrat.

Dezicându-se de propriile aserțiuni cu o rapiditate amețitoare, dublată de fățarnicie oportunistă, care îmi amintește de predecesorul său de la Cotroceni, dar fără a reuși să se ridice la virtuozitatea manipulativă a acestuia, între timp devenit președintele Iohannis, clamează necesitatea preluării puterii exclusiv de către PNL.

„Există voci care spun că de ce nu cerem noi schimbarea de urgență a Guvernului. Ce dorim noi este o schimbare a puterii în România. Noi dorim să preluăm puterea. Noi, PNL. Nu mai există două partide, unul singur, PNL nou, care dorește să preia puterea. Nu dorim o cosmetizare a unui Guvern PSD, nu ne interesează cosmetizări de ochii lumii. Asta am înțeles de la cetățenii care au votat.” Precizez că aceste cuvinte nu îmi aparțin, ele sunt exact ceea ce a spus actualul președinte al țării.

Voi cita tot din spusele domnului Iohannis. „Ghinion”, domnule președinte al României! Nu ați înțeles menirea dumneavoastră și scopul pentru care vă aflați la Cotroceni. Nu pentru ca actualul PNL să preia puterea au votat cetățenii acestei țări în noiembrie 2014. Dar apreciez sinceritatea spontană și, cu siguranță, involuntară, cât și pragmatismul, cert de sorginte săsească, cu care v-ați devoalat adevăratele intenții cu care ați ajuns președinte. Din păcate, mărturisirea este tardivă pentru toți cei care, cu naivitate, au confundat ambiția unui candidat care s-a vrut cu orice preț președinte cu interesul pentru binele cetățenilor țării.

Pentru că în peste 2 000 de ani de existență post-Cicero se pare că, din diverse motive, nu ați învățat lecția istoriei, vă reamintesc, domnule președinte, motivele fundamentale pentru care un simplu cetățean devine președinte de țară, oricare ar fi aceea: „Bugetul trebuie echilibrat, tezaurul trebuie reprovizionat, datoria publică trebuie micșorată, aroganța funcționarilor publici trebuie moderată și controlată, ajutorul dat altor țări trebuie eliminat pentru ca Roma să nu dea faliment. Oamenii trebuie să învețe din nou să muncească, în loc să trăiască pe spinarea statului.”

Am reprodus pentru a vă reaminti, domnule Iohannis, cel mai concis discurs al lui Cicero, ținut în anul 55 înainte de Hristos.

Am convingerea, domnule președinte Iohannis, că dumneavoastră, adept al „lucrului bine făcut”, nu veți ezita să-i întindeți mâna actualului premier și să dovediți astfel că sunteți președintele

tuturor românilor și că sunteți dornic să reparați ceea ce au stricat cei care au venit buluc în noul PNL. Știți dumneavoastră la cine mă refer.

Vă mulțumesc și vă doresc o zi frumoasă.

Domnul Vasile Nistor:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Îl invit la microfon pe domnul senator Tișe Alin. Se pregătește domnul senator Ghișe Ioan.

Vă rog, domnule senator.

Domnul Alin-Păunel Tișe:

Mulțumesc, domnule președinte, mulțumesc pentru înțelegere.

Declarația de astăzi se intitulează „Comunismul secolului XXI se ascunde sub controale politice ilegale!”.

Distinși colegi,

Readuc în fața dumneavoastră metodele comunisto-securiste utilizate de PSD pentru a lovi în opoziția politicienilor care încearcă să le limiteze elanul distructiv pe care îl demonstrează în guvernarea acestei țări: controalele politice făcute în toată țara la administrațiile publice locale din opoziție de Corpul de control al premierului Ponta, care acționează prin metode specifice unui corp infracțional organizat.

Dorind să demonstreze ilegalități în cel mai important proiect realizat în mandatul meu de președinte al Consiliului Județean Cluj, respectiv Cluj Arena, scormonesc de mai bine de un an și controlează abuziv autoritățile publice din județul Cluj. De altfel, proiectul finanțat în anul 2010 cu bani și de la Guvernul României a fost validat de Curtea de Conturi a României, fiind implementat în totală concordanță cu legislația în vigoare.

Corpul de control al premierului Ponta, care acționează ca un corp infracțional organizat, a trecut acum la atacuri prin învăluire, respectiv face presiuni supra funcționarilor publici, chiar și asupra unora cu rang de secretar de stat, deci numiți politic, să controleze și să declare total nefondat și fără respectarea legii, doar pe criterii politice, erori în toate proiectele administrațiilor publice locale. Acest lucru îi face pe funcționarii publici să nu mai facă nimic. Face presiuni asupra funcționarilor din județe pentru a face controale ilegale.

Mai exact, Inspectoratul de Stat în Construcții, al cărui șef este numit sau demis prin decizie de premier la propunerea vicepremierului Dragnea, este forțat să controleze abuziv tot ce mișcă în județul Cluj: Consiliul Județean Cluj, Primăria Cluj, firma care administrează Cluj Arena, firma care a construit Cluj Arena, firmele care au avut vreo implicare în construcția Cluj Arena. În cel mai clar stil comunisto-stalinist, acest lucru se întâmplă de peste un an și jumătate. Căutăm până găsim ceva dacă e ordin de la șeful nostru sau de la partidul nostru. Toate acestea, sub girul direct al ministrului Dragnea și al prim-ministrului Ponta, și ei complici ai acestui grup de control politic care acționează, așa cum spuneam, ca un corp infracțional organizat.

Solicit organelor abilitate ale statului să efectueze cercetări cu privire la aceste abuzuri neimaginabile.

Cu toate că fac un control ilegal, neavând competențe să controleze o autoritate publică aleasă – și am formulat plângeri penale pentru a pune capăt acestui abuz fără precedent –, ilegalitățile continuă, controalele politice continuă, la fel și presiunile premierului și vicepremierului asupra inspectorilor de control.

Recunoscând presiunile și ilegalitățile la care sunt împinși doar-doar să declare că au găsit ceva nereguli, persoane cu funcții de conducere, precum inspectorul șef al Inspectoratului de Stat în Construcții la nivel național, au demisionat în zilele trecute. Nu a dorit să răspundă la comandă politică. A fost trecut adjunct, iar adjunctul său a fost numit șef deplin. Au găsit omul care să facă lucrurile murdare. Toate aceste acte sunt publicate în Monitorul Oficial al României, prin Deciziile nr. 93 și 95 din anul 2015.

Așadar, micile caractere, dar marii comuniști, sub spectrul unor noi acte normative, fac presiuni în mod ilegal asupra unor funcționari, chiar mai rău decât în perioada anterioară anului 1989, și speră că aceste abuzuri, odată îmbrăcate în haină legislativă, nu vor ieși la iveală.

Dacă după 30 august 1948 Securitatea avea menirea „de a apăra cuceririle democratice și de a asigura securitatea României împotriva uneltirilor dușmanilor interni și externi”, azi, prin structurile de control, nenumărate structuri de control, Guvernul PSD impune rolul „de a apăra cuceririle PSD și de a asigura menținerea PSD cu orice preț și sub orice formă la guvernare împotriva opoziției politicienilor dușmani”.

Instituțiile statului și funcționarii acestuia sunt la mâna și la capriciile unui grup infracțional organizat, intitulat Corp de control al primului ministru, care acționează la comandă politică, încălcând, în controalele pe care le face, legislația în vigoare și substituindu-se altor organe abilitate ale statului, care au competența să facă asta.

Asemenea manifestări și abuzuri, demne de perioada comunistă, trebuie să înceteze! Lupta politică se duce cu arme politice și constituționale! Se combat proiecte, se sprijină idei, nu se caută eliminarea adversarilor politici.

Până când clasa politică nu va înțelege asta, nu putem vorbi cu adevărat despre o democrație autentică în România, ci doar despre schimbarea unui regim comunist cu un altul, de o asemenea factură.

Mulțumesc.

Domnul Vasile Nistor:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Îl invit la microfon pe domnul senator Ghișe Ioan. Se pregătește doamna senator Doina Silistru.

Vă rog, domnule senator.

Domnul Ioan Ghișe:

Bună dimineața, domnule președinte!

Stimate doamne senatoare și domni senatori,

Titlul declarației mele politice este „Abuzurile președintelui României, în mod trist, încep să devină tradiție”.

Este vorba despre faptul că în Constituția României este stipulat expres faptul că politica internă și externă o face Guvernul, că poporul suveran are ca organ reprezentativ suprem Parlamentul.

În ciuda acestor prevederi constituționale, la sfârșitul săptămânii trecute, președintele României, domnul Iohannis, a semnat la Consiliul European de Primăvară, la Bruxelles, în numele statului român, nu mai puțin de cinci acorduri. Niciunul dintre ele nu are acordul Parlamentului, în calitate de organ reprezentativ suprem al poporului român suveran, și niciunul dintre ele, din cele cinci acorduri, nu este expresie a unei decizii luate la nivelul Guvernului.

Consiliul European este reuniunea șefilor de stat și de guvern. România, potrivit Constituției, nu are șef de stat. Președintele României este reprezentant al statului. Așadar, este important pentru „România lucrului bine făcut” ca președintele Iohannis să înțeleagă faptul că reprezintă statul și statul nu e al lui.

Mai precis, pentru a angaja România în acorduri internaționale, avem prevederi constituționale și avem o lege, din 2003, privind tratatele internaționale. Cu alte cuvinte, este obligatoriu, constituțional și legal, ca atunci când statul român este angajat în acorduri internaționale să existe în prealabil acordul Parlamentului și Guvernului.

Am prezentat în fața dumneavoastră aceste lucruri pentru că implicațiile ce decurg din acordurile internaționale pe care le-a semnat săptămâna trecută președintele Iohannis vor deveni ulterior obligații de a reglementa noi, potrivit acelor acorduri pe care Parlamentul și Guvernul nu le-a văzut, nu le-a dezbătut, în schimb, președintele a angajat țara fără aprobarea noastră.

Spun acest lucru pentru că este început de mandat, putem accepta că președintele încă nu s-a acomodat cu responsabilitățile constituționale. Dar ceea ce este de precizat de acum – și sper să ia aminte președintele Iohannis – este că nu mai există, la nivelul poporului român și al Parlamentului, toleranța care a existat atâția ani față de abuzurile celui care îndeplinește funcția de Președinte al României.

Sper să ia președintele Iohannis cu bună-credință această declarație și sper ca lucrurile să se îndrepte în sensul că, precizez încă o dată, suveran este poporul, se reprezintă prin Parlament, Guvernul organizează executarea legilor, Guvernul face politica internă și externă, iar Președintele României este reprezentant al statului, și nu șef al statului.

Mulțumesc.

Domnul Vasile Nistor:

Vă mulțumesc, domnule senator.

O invit la microfon pe doamna senator Doina Silistru. Se pregătește domnul senator Boeriu Valeriu.

Vă rog, doamnă senator.

Doamna Doina Silistru:

Vă mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Declarația mea politică mi-am intitulat-o „Domn’ Băsescu, nici nu știi...”.

Stimați colegi,

Am rămas, de pe weekend, cu un apetit sporit pentru revista presei și, bineînțeles, pentru comentariile analiștilor. Vă pot spune că mă simt mai bine, mai în siguranță, știind că totul în politica românească este atât de atent măsurat, monitorizat și criticat. Păi, cum să nu pară politica simplă, când o armată de postaci – în paranteză fie spus, vedeți că am avut dreptate, săptămâna trecută, atacând subiectul, neglijat până de curând, al „echipelor de comunicare”? – revin, când o armată de postaci, analiști, cunosători și opinioți își dau zilnic măsura priceperii lor despre politică în toată mass-media?

Dar despre politică nu își dau cu părerea numai postacii profesioniști, analiștii și vedetele pricepute la orice, ci și politicienii, activi sau expirați. Spre exemplu, domnul Traian Băsescu. Într-o ordine oarecare, Domnia Sa s-a pronunțat, în ultimele zile, după cum urmează: cu suficiență nejustificată, despre domnii Victor Ponta și Klaus Iohannis; despre Consiliul European, care, chipurile, a fost ratat; cu speranțe, de asemenea, nejustificate de realitate, despre nevinovăția Elenei Udrea; cu grosolanie și venin, despre colega noastră Gabriela Firea, amintindu-ne tristul moment al țării pline de „mămicuțe”. Pe scurt, domnul Băsescu a vorbit cu aplomb despre câte-n lună și-n stele, context în care mă mir că i-a scăpat eclipsa. Despre acest fenomen, fostul președinte nu a spus nimic. Probabil, din cauza norilor îngrămădiți deasupra sediului PMP...

Dar, mai cu seamă, stimați colegi, fostul președinte și-a expus cu mulți nervi convingerile despre domnul Nițu. Concret, l-a acuzat pe procurorul general, în baza faptului că deține certificat de revoluționar, că ar fi putut omorî niște oameni la Revoluție. Acuzația, de o gravitate aproape fără precedent, arată adevăratul caracter al fostului președinte. Un președinte ales, de două ori, în baza unor greșeli colective ale poporului român.

Cum să nu cunoști un astfel de amănunt din biografia celui propus să fie procuror general, oricine ar fi acesta, câtă vreme CV-urile sunt publice, iar mapele profesionale, asemenea? Știm bine cât de atent a fost domnul Băsescu, de-a lungul anilor, la mapele profesionale ale politicienilor...

Dar fie și-un lup mâncat de oaie! Să fim, pentru o secundă, naivii care crede fostul președinte că suntem și să acceptăm ipoteza că nu a știut acest amănunt incriminator din biografia celui pe care

urma să îl promoveze. Nu înseamnă această recunoaștere că numirea a fost iresponsabilă? Nu înseamnă asta, mai departe, că nu a avut habar ce semnează? Oare câte asemenea acte de iresponsabilitate s-au petrecut în cei zece ani ai mandatelor fostului președinte?

Realitatea, stimați colegi, este mai tristă decât o intuim. Domnul Băsescu este, de câteva luni, un simplu cetățean al acestei țări. Nu mai are privilegiile de care s-a bucurat timp de un deceniu, nu mai are imunitatea aceea proverbială, nici aura de „intangibil orice-ar face și orice-ar zice”. Este un simplu cetățean, e drept, unul păzit de SPP-iști, dar un cetățean acuzat de șantaj, un cetățean incapabil să-și țină în frâu umorile, trăind din amintirile din ce în ce mai neclare ale liderului providențial care se visa.

Ieșirile suburbane ale fostului președinte sunt, în realitate, cartea lui de vizită, adevărata lui față. Iată ce om dominat de resentimente și frustrări am avut în fruntea țării timp de zece ani! Iată ce personaj plin de defecte ne-a dat lecții despre onoare, cinste și moralitate și ne-a reprezentat în afara țării! Culmea tupeului, vrea să o facă în continuare. Cu sau fără steaguri în spate.

Din fericire, vremea aceea a trecut. Vrea, nu vrea, domnul Băsescu a ajuns să trăiască pe pielea lui versurile pe care le dedica în trecut altuia. Adaptate, acestea ar suna cam așa: „Domn’ Băsescu, nici nu știi...” Restul e istorie la timpul prezent.

Vă mulțumesc.

Și în încheiere, domnule președinte de ședință, permiteți-mi să transmit un sincer „La mulți ani!” Poliției Române.

Mulțumesc.

Domnul Vasile Nistor:

Vă mulțumesc, doamna senator.

Îl invit la microfon pe domnul senator Boeriu Valeriu. Se pregătește domnul senator Deneș Ioan.

Vă rog, domnule senator, aveți cuvântul.

Domnul Valeriu-Victor Boeriu:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Voi vorbi astăzi despre plicul legalizat.

„Plicul legalizat, o pseudosoluție la criza din sistemul sanitar”

Ministerul Sănătății, în criză de idei, probabil, a lansat în dezbatere publică un proiect de lege care prevede posibilitatea ca medicii să lucreze în spitalele de stat, dar în regim privat. Mai exact, orice medic va avea dreptul la practică privată în spitalul de stat, în timpul și după terminarea orelor de program, iar pentru aceste servicii fiecare va putea să-și stabilească liber tariful la care oferă servicii medicale.

Mă întreb dacă s-a gândit mult inițiatorul proiectului la implicațiile unei astfel de legi, la faptul că există deja Legea nr. 46/2003, care spune la art. 34: „Pacientul poate oferi angajaților sau unității unde a fost îngrijit plăți suplimentare sau donații, cu respectarea legii”, sau dacă a avut în vedere modul cum va fi perceput acest proiect de către pacienți. Pun pariu că nu s-a gândit la toate acestea, ci cum să acopere niște nevoi salariale, cum să dea niște bani în plus medicilor, dar nu de la buget, ci din buzunarul oamenilor.

Ministerul Sănătății vrea, așadar, să transforme unii medici în „privati” la încasări, dar îi păstrează „de stat” la cheltuieli. Aceștia vor folosi spațiul spitalului, consumabilele, spitalul va încasa o cotă-parte și va retribui apoi medicul de stat-privat cu restul de bani din plicul pacientului. Plicul va depinde de importanța medicului, titularul dreptului de a cere cât consideră. Și așa se vor crea noi categorii: cei căutați de pacienții cu bani și cei necăutați și gratis, de la stat. Vor fi două nivele de asistență medicală în spitalele de stat, și acestea stabilite exclusiv în funcție de veniturile pacientului.

Cine îmi garantează tratamentul echitabil în spital? Cine îmi spune că vor conta în continuare gravitatea cazurilor, urgența și prioritatea stabilită de normele medicale? Sau vom fi programați și taxați la tarif de medic privat indiferent de programul medicului, că doar interesul spitalului este acela de a încasa niște bani, nu-i așa?

Nu trebuie să creștem salariile medicilor prin legalizarea plicurilor, ci printr-o salarizare corectă și echitabilă. Soluții există. Gândiți-vă că prin simpla încasare a prejudiciilor descoperite de DNA, doar în ultima perioadă, s-ar putea dubla salariile medicilor. Dacă alocarea bugetară ar respecta adevărata prioritate în România și s-ar acorda 6% din PIB sănătății, n-ar mai trebui implementate astfel de măsuri și n-ar mai pleca medicii din țară într-un ritm de un medic la patru ore, așa cum se întâmplă acum.

Resping propunerea Ministerului Sănătății și aștept soluții adevărate pentru sistemul medical aflat într-o criză prelungită, nu această taxă nouă și invenție financiară care să mai scoată niște bani de la români, fără vreun efort din partea statului. Plicul legalizat este cel mult o glumă proastă, implicit la adresa medicilor care lucrează în spitalele de stat.

Vă mulțumesc.

Domnul Vasile Nistor:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Îl invit la microfon pe domnul senator Deneș Ioan. Se pregătește domnul senator Bodog Florian.

Domnul Ioan Deneș:

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Astăzi am să vă vorbesc despre „Reforma, o necesitate!”.

Despre necesitatea realizării unor reforme reale în activitatea partidelor politice ori în sensul reformării clasei politice românești s-a discutat suficient de mult în toate mediile societății.

Asta înseamnă că s-a menținut, din păcate, un decalaj serios între așteptările românilor și realizările noastre, ale politicianilor aleși să-i reprezinte. Unii ne asumăm cu sinceritate și durere aceste nereușite, alții doar de ochii lumii, cu multă demagogie. E mai ușor și dă bine la opinia publică, dar profund necinstit să acuzi traseismul politic, să declari că tu nu-ți propui să schimbi majoritatea racolând din alte partide, dar să faci exact pe dos, așadar să te declari public de partea unor principii sănătoase și să promiți ceva ce știi că nu-ți dorești să se întâmple, ceva valabil și asumat doar în campanii electorale. E treaba acelor care fac asta, fiindcă ei vor plăti factura propriului comportament politic.

După un deceniu pedelist de privațiuni pentru cei mai mulți dintre români și de desfătare nemăsurată pentru prietenii partidului și președintelui-jucător, societatea românească a rămas profund divizată.

Cu toate acestea, activitatea recentă, susținută și spectaculoasă a instituțiilor de luptă anticorupție, în care și mulți politicieni au fost văzuți cu cătușe la mâini, nu putea lăsa mediul politic fără o concluzie certă: reforma activității partidelor și a politicianilor ce le compun e o necesitate, nu un simplu enunț ideologic.

Înțelegând pe deplin asta, PSD, cel mai mare partid de pe scena politicii românești, a adoptat acum câteva zile, la Consiliul Național al partidului, o rezoluție care include și cinci reguli de integritate pentru membrii partidului. Esența mesajului acestor reguli de integritate e foarte clară: ai greșit comițând fapte de corupție, plătești. După caz, plătești cu pierderea calității de membru, cu pierderea funcției politice, cu cea din Guvern sau din conducerea Parlamentului României și, adaug eu, dacă instanțele de judecată vor dovedi vinovăția, cu libertatea sau pierderea unor drepturi civile.

Suntem, cum se spune în popor, în ceasul al doisprezecelea al salvării încrederii românilor în clasa politică și PSD a înțeles asta. Vrem să dovedim că-i așa. Personal, cred că vom și reuși. Aceste cinci reguli de integritate sper ca, aplicate fiind, să ne ajute. Ele nu sunt decât startul unei salubrizări morale și legale într-un partid important, o dovadă a dorinței de a nu dezamăgi.

Vă mulțumesc.

Domnul Vasile Nistor:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Îl invit la microfon pe domnul senator Florian Bodog. Se pregătește domnul senator Viorel Grigoraș.

Vă rog, domnule senator.

Domnul Florian-Dorel Bodog:

Mulțumesc, domnule președinte.

Doamnelor și domnilor colegi,

Declarația mea politică de astăzi se intitulează „Înăsprirea legii antifumat, un pas spre normalitate”.

Stimați colegi,

Săptămâna trecută, printr-un vot, așa zice eu, curajos, am reușit să adoptăm aici, la Senat, cu o largă majoritate, modificarea Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun.

Consider că este un pas important făcut pentru interzicerea completă a fumatului în spațiile publice, prin spațiu public închis înțelegând toate instituțiile publice centrale și locale, unități economice, de alimentație publică, de turism, de învățământ, medico-sanitare, culturale, sportive, toate mijloacele de transport în comun, autogări, gări, aerogări, aeroporturi, indiferent că ne referim la unități de stat sau private. De asemenea, modificarea legislativă privește și spațiile închise de la locul de muncă, cu excepția spațiilor strict delimitate și special amenajate pentru fumat din incinta acestora.

Din punctul meu de vedere, necesitatea înăsprii legislației privind consumul de tutun este indiscutabilă și absolut necesară. Că vorbim din punct de vedere social sau medical, că ne raportăm la practica țărilor civilizate, toate argumentele sunt pentru interzicerea totală a fumatului în spațiile publice. Fumatul nu doar că reduce speranța de viață, dar și calitatea vieții atât a celui care fumează, cât și a celor cu care el interacționează zi de zi: familie, colegi, copii, prieteni, cunoscuți etc.

Nu există un argument serios pentru a perpetua situația actuală. Nu mai putem continua să tolerăm să avem pe hârtie o legislație care interzice fumatul, dar în practică totul să devină interpretabil, iar aplicarea legii să fie deficitară. Știm cu toții cum stau astăzi lucrurile, cu spații destinate fumătorilor care nu sunt delimitate în mod corespunzător, și cum este afectată sănătatea nefumătorilor, deveniți, fără voia lor, fumători pasivi.

Nu vreau să insist cu aspecte medicale privind nocivitatea fumatului activ sau a celui pasiv. În medie, o persoană care fumează 20 de țigarete pe zi trăiește cu șapte ani mai puțin decât un nefumător. Potrivit Organizației Mondiale a Sănătății, tabagismul ucide anual în lume 6 milioane de oameni, dintre care aproximativ 600 000 sunt fumători pasivi, numărul victimelor tabagismului fiind în creștere. În România există circa 5 milioane de fumători, specialiștii avertizând că fiecare al zecelea deces din țara noastră este corelat cu fumatul.

Fumatul este, așadar, o problemă de sănătate publică, iar o astfel de problemă gravă necesită intervenția promptă a autorităților, inclusiv a noastră, reprezentanții aleși ai cetățenilor. Și noi avem datoria de a depune toate eforturile pentru a combate acest fenomen, inclusiv votând o lege mai strictă.

În plenul Senatului am avut parte de dezbateri încinse și mă aștept ca și la Camera Deputaților, în calitatea lor de for decizional, să existe colegi parlamentari care să se împotrivescă inițiativei

noastre. Sunt optimist totuși că și colegii deputați, indiferent de culoarea lor politică, inspirați de votul nostru, vor vota pentru intrarea în normalitate, adică pentru interzicerea totală a fumatului în spațiile publice.

Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Domnul Vasile Nistor:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Îl invit la microfon pe domnul senator Grigoraș Viorel. Se pregătește domnul senator Ghilea Gavrilă.

Domnul Viorel Grigoraș:

Vă mulțumesc, domnule președinte de ședință.

Declarația politică de astăzi, 25 martie 2015, am intitulat-o „România, un partener al Ucrainei”.

Distinși colegi,

Stimați domni și doamne din mass-media,

Ucraina se află în plin proces de reformare, iar menținerea ritmului accelerat al reformelor este un semn bun pentru Europa, pe care țara noastră îl salută. Perioada dificilă prin care trece vecinul nostru ar trebui să ne apropie și mai mult de acesta. În astfel de momente, nu trebuie să ridicăm ziduri, ci să construim punți.

Vizita președintelui Klaus Iohannis a contribuit la afirmarea sprijinului privind asigurarea suveranității, unității și integrității teritoriale a Ucrainei, în spiritul apărării statului de drept. De altfel, aceasta este atitudinea normală în relația dintre două state.

Pentru administrația de la Kiev, Acordul de asociere constituie un instrument eficient, care conduce la apropierea concretă de Uniunea Europeană. Este adevărat că acesta este doar începutul unui proces de durată, pe parcursul căruia Ucraina va trebui să demonstreze devotamentul față de valorile europene, dar sunt convins că vecinii noștri nu se vor abate de la drumul acesta, conștienți fiind de faptul că nu vor putea evolua decât alături de familia din interiorul Uniunii Europene. Unitatea prin diversitate nu este un simplu motto folosit pe holurile de la Bruxelles, ci o realitate în cadrul mării familii europene.

Trebuie să avem în vedere că în statul vecin trăiesc aproximativ 500 000 de români și aceștia trebuie să simtă întreaga noastră solidaritate și susținere, dincolo de distanța fizică la care se află. Eu aș vrea să-i asigur pe frații noștri din Ucraina că nu i-am uitat. Știu că nu vorbesc numai în numele meu când afirm, cu mâna pe inimă, că aceștia se află, în permanență, în gândurile și în sufletele noastre.

Vă mulțumesc pentru atenție.

Domnul Vasile Nistor:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Îl invit la microfon pe domnul senator Ghilea Gavrilă.

Mai avem vreun coleg care...

Domnul Neculoiu Marius se pregătește.

Vă rog, domnule senator, poftiți.

Domnul Găvrilă Ghilea:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Declarația mea politică de astăzi se intitulează „Când justiția nu răzbate de-atâta... imunitate”.

Simplificarea și transparentizarea procedurilor de ridicare a imunității parlamentare au reprezentat o preocupare constantă a PDL în ultimele două legislaturi, în care a cerut, încă din 2011, modificarea corespunzătoare a Regulamentului celor două Camere decizionale.

Demersul a fost reluat ulterior și în anul 2014, când PDL și PNL au depus la Parlament un proiect de lege care modifică și completează Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, precum și Legea nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială.

Conform acestui proiect legislativ, Parlamentul ar urma să voteze la vedere, cu publicarea opțiunii fiecărui senator sau deputat, în cazul cererilor adresate de procurori pentru încuviințarea arestării preventive a parlamentarilor sau urmărirea penală a actualilor sau foștilor miniștri-parlamentari.

De asemenea, această inițiativă parlamentară simplifică procedurile și scurtează la minimum termenele în situația în care ministrul justiției, pe baza unei cereri a procurorilor, se adresează președintelui Camerei Deputaților sau, după caz, președintelui Senatului cu privire la reținerea, arestarea sau percheziția unui parlamentar sau cu privire la urmărirea penală a unui parlamentar membru sau fost membru al Guvernului.

Astfel, pe lângă scurtarea termenelor și simplificarea procedurilor, parlamentarii noștri au propus ca votul asupra cererii ministrului justiției să fie deschis, electronic, cu înregistrarea numelor celor care votează și a modului în care votează, abandonându-se astfel votul secret, la adăpostul căruia, în ultimii ani, plenul celor două Camere a tergiversat și apoi a respins opt solicitări ale DNA privind arestarea preventivă sau urmărirea penală a unor parlamentari, respectiv miniștri-parlamentari.

Nu mai reprezintă un secret pentru nimeni că acest proiect de lege este stopat sistematic de majoritatea PSD în comisiile parlamentare cu scopul de a tergiversa sau bloca toate acțiunile justiției, ignorând pozițiile partenerilor internaționali ai României și afectând grav imaginea țării.

Trebuie eliminată, o dată pentru totdeauna, ideea că senatorii sau deputații ar fi mai presus de lege și că beneficiază de protecție față de acțiunile justiției, comparativ cu alți cetățeni, cărora suntem datori să le oferim o încredere solidă în instituțiile democratice ale statului de drept.

Din acest punct de vedere, accelerarea procedurilor pentru ridicarea imunității reprezintă un moment decisiv pentru nevoia de reformare a Parlamentului și de recâștigare a imaginii și integrității acestei instituții fundamentale pentru democrația din România.

Vă mulțumesc.

Domnul Vasile Nistor:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Îl invit la microfon pe domnul senator Neculoiu Marius.

Aveți cuvântul, domnule senator.

Domnul Marius Neculoiu:

Mulțumesc, domnule președinte.

Titlul declarației mele politice este, de fapt, o întrebare la o temă de actualitate: „Schimbarea clasei politice – doar prin mijloace juridice?”.

Stimați colegi,

Românii aleg, o dată la patru ani, organul reprezentativ suprem, adică Parlamentul, din rândul celor care și-au exprimat dorința de a fi aleși pentru a susține drepturile și interesele cetățenilor prin elaborarea legilor.

Executivul, cel care este investit pentru a pune în aplicare legile, este format, la rândul său, din cetățenii cărora li s-a acordat încrederea pentru a coordona ministerele.

Trăind ultimele luni pline de știri regizate de procurorii anticorupție și văzând bilanțul Guvernului penal Ponta, cu atât de mulți miniștri cu probleme legale, mă întreb și vă întreb: cum ar putea decidentul politic să-și aleagă colaboratorul cel mai bun, cu înaltă ținută morală și fără probleme de natură penală? Nu ar trebui ca acesta să beneficieze de un minimum de informații pentru a face numirea potrivită?

Că este necesară o schimbare a clasei politice românești, nimeni, nici măcar noi, oamenii politici, nu mai poate să conteste acest lucru. În același timp, înțelege toată lumea că DNA-ul, justiția, în general, nu poate înlăptui acest deziderat cu mijloacele pe care le are la dispoziție și, în definitiv, nici nu are această menire.

Aduc în discuție această problemă deoarece enigma decidentului nu cred că poate fi elucidată, în schimb, acuzarea lui publică pentru că a numit o persoană care are probleme cu legea va exista mereu.

Întrebarea mea referitoare la cum facem selecția și numirile își va găsi oare răspunsul? Pentru că observ că prezumția de nevinovăție nu mai există atunci când ești numit într-o funcție, iar eticheta corupției sau a traficului de influență este lipită foarte ușor, chiar și prin trunchierea contextului în care unele afirmații sunt interpretate.

Nu iau apărarea nimănui, doar trag un semnal de alarmă asupra aspectului numirilor politice, care ar trebui să fie unele fără comentarii ulterioare. Altfel, ne pierdem credibilitatea în fața cetățenilor și, ca țară, în fața întregii lumi.

Oare după acest val de arestări vom asista la o relansare a scenei politice, cu aducerea în prim-plan a unor persoane față de care nimeni nu mai are de comentat? Până acum, impresia unei oarecare curățenii morale și a nepătării o aveau tehnocrații, care, mai devreme sau mai târziu, au fost prinși și ei în plasele sistemului.

Ce ar putea face acum un viitor decident politic pentru a-și numi în funcții oamenii potriviți? Singurele exemple pozitive, din acest punct de vedere, îl au numirile în funcțiile cheie ale conducerii serviciilor de informații.

Reprezintă oare aceste evenimente cu rezonanță în materia arestărilor și cercetărilor începutul intrării în normalitate în ceea ce privește viitoarele numiri?

Vă mulțumesc pentru atenție.

Domnul Vasile Nistor:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Având în vedere că timpul dedicat declarațiilor politice a expirat, considerăm depuse declarațiile următorilor colegi:

- Firea Gabriela, Frătean Alexandru, Coca Laurențiu, Saghian Gheorghe, Mohanu Nicolae, Mocanu Victor, Bumbu Liviu, Corlățean Titus – Grupul parlamentar al PSD;

- Oprea Dumitru, Pașcan Marius, Nicoară Marius-Petre, Igaș Traian – Grupul parlamentar al PNL;

- Niță Mihai, Durbacă Eugen, Nistor Vasile – Grupul parlamentar Liberal Conservator;

- Biró Rozalia – Grupul parlamentar al UDMR;

- Marian Valer, senator independent.

Declar sesiunea de declarații politice închisă.

Să avem o zi bună!

Declarații politice consemnate conform materialelor depuse în scris de către senatori:

Doamna Gabriela Firea:

Declarația politică se intitulează „Guvernul nu este nici «al meu», nici «al tău», ci al românilor!”.

În cea de-a doua și ultima confruntare televizată dintre cele două tururi de scrutin ale alegerilor prezidențiale din noiembrie 2014, domnul Iohannis a făcut următoarea afirmație: „E greșit și periculos să dai toată puterea unui singur partid, e foarte periculos pentru România să regresăm și să punem în pericol democrația.” Mesajul candidatului liberal de atunci nu era unul strident, ci, dimpotrivă,

consonant cu întreaga sa campanie, acesta fiind unul dintre predicatelor importante rostogolite de toți comunicatorii PNL: să nu dăm toată puterea unui singur partid.

Tot în respectiva campanie, domnul Iohannis a ținut să se delimiteze cu fermitate de practicile președintelui încă în funcție la acea dată, Traian Băsescu, afirmând răspicat în toate interviurile și declarațiile de presă că nu este treaba președintelui să se implice în realizarea unor majorități parlamentare, ci doar să ia act de existența acestora și să procedeze ca atare, constituțional, atunci când este cazul nominalizării unui premier.

Alegerile au trecut și, după ce și-au văzut sacii cu voturi în căruță, liberalii au uitat brusc de nocivitatea concentrării întregii puteri executive într-o singură mână și au declanșat o veritabilă campanie de dărâmare a Guvernului Ponta și, pe cale de consecință, de preluare a guvernării. Faptul că această campanie are, până acum, aspectul ciocnirii unui corp de un perete, ca să preluăm un model din fizică, specializarea domnului Klaus Iohannis, nu scuză cu nimic duplicitatea liderilor PNL. După cum nici nu-i scapă de ridicol pe aliații de conjunctură ai acestora, care dădeau și termene precise pentru căderea Guvernului. Numai că – ghinion! –, în loc să cadă Guvernul, a căzut sub securea DNA jumătate din formațiunea fantomă.

Ne miră însă atitudinea președintelui Iohannis. Care, pe de o parte, clamează public faptul că nu se implică în negocierile pentru formarea unei noi majorități parlamentare, dar, pe de altă parte, le încurajează, vorbindu-le ziaristilor străini despre dorința sa de a avea la Palatul Victoria un guvern PNL, pe care îl numește sugestiv „guvernul meu”. Din nou însă, ghinion! Actuala majoritate parlamentară este solidă și, oricâte cântece de sirenă ar interpreta liderii PNL, progresiștii, conservatorii și liberalii reformiști au dat asigurări ferme, prin liderii lor legitimi, că susțin actualul Guvern. Consiliul Național al PSD nu s-a lăsat, așa cum sperau adversarii noștri și cum prevesteau propagandiștii și postacii lor, cu scandaluri, implozii sau sciziuni.

Așa că, dacă faptele nu le confirmă, liberalii și președintele Klaus Iohannis rămân doar cu vorbele. Iar dacă modul în care își doresc ei să înlăture Guvernul Ponta este sau nu discutabil din punct de vedere moral sau constituțional, din punct de vedere semantic sigur are o problemă. Asta pentru că Guvernul nu este al meu, al lui Victor Ponta, nici al meu, al lui Klaus Iohannis, nici al tău, liberale sau pesedistule, ci al României și al românilor.

Vă mulțumesc.

Domnul Petru-Alexandru Frătean:

Declarația politică este intitulată „Martie 2015”.

Parcurgem o perioadă în care se desfășoară evenimente cu semnificații profunde, generând numeroase provocări interne și externe cărora România trebuie să le facă față. România se află într-un moment în care trebuie să își reafirme rolul regional, european și internațional ca factor de stabilitate și

să ofere un răspuns credibil și coerent dedicat consolidării politicilor și instituțiilor atât pe plan intern, cât și în zona europeană și în regiunea balcanică strategică de securitate. Capacitatea de persuasiune, atractivitate și influență a României este mai mult decât oricând legată de succesul efortului de a proiecta încredere, siguranță, stabilitate, consecvență și predictibilitate.

În contextul actual, singura opțiune fezabilă pentru noi, ca stat, este să ne concentrăm împreună asupra temelor cu adevărat importante, cu impact real asupra vieții tuturor cetățenilor. În cadrul eforturilor interne pentru întărirea statului de drept, dar și al contextului regional tensionat, consider că trebuie să consolidăm performanța prin două coordonate: profesionalism și patriotism. Profesionalismul înseamnă, dincolo de un nivel profesional ireproșabil, puterea și voința de asumare a responsabilității, flexibilitate și transparență, iar manifestarea patriotismului înseamnă a acționa consecvent conform valorilor interesului național și principiului *Semper fidelis patriae*.

Am văzut cu toții și unii chiar am trăit repercusiunile grave ale escaladării extremismului etnic, xenofobiei și iredentismului maghiar. Eu și ai mei nu putem uita evenimentele din martie 1990 de la Târgu-Mureș. Avem obligația să acționăm astfel încât să excludem posibilitatea reapariției unor fenomene similare. Consolidarea statului de drept, respectul față de instituțiile statului, garantarea independenței și a statutului de stat național unitar sunt îndatoriri ale tuturor cetățenilor români, iar valorile românești trebuie să primeze oricând în fața oricăror altor interese. Într-o democrație funcțională, statul și propriii cetățeni trebuie să se afle întotdeauna de aceeași parte a baricadei, iar pentru aceasta instituțiile trebuie să acționeze conform regulilor democratice, ale interesului național și ale societății deschise.

Astfel, România își poate consolida rolul de stat care să contribuie responsabil la stabilitatea regională, să fie un furnizor de securitate și un participant activ, prin susținerea intereselor naționale, la politicile europene și globale.

Domnul Laurențiu Florian Coca:

Declarația politică se intitulează „Românii, mai mulțumiți cu PSD la putere (Ziua Internațională a Fericirii)”.

Ne-am obișnuit să ne situăm în coada clasamentului între statele Uniunii Europene. Dar iată că, atunci când adversarii noștri politici ne inoculau sentimentul să nu mai sperăm mare lucru de la viața noastră socială, starea de spirit pe care o au românii, în urma unui top întocmit de Eurostat, arată că sunt destul de mulțumiți de situația actuală.

După trei ani de guvernare, reușim ca nivelul mulțumirii față de viață al românilor să se situeze la media europeană.

O cercetare recentă desfășurată în toate cele 28 de state UE spune că românii se numără printre europenii destul de mulțumiți de viața lor, cu o medie de 7,2, clasându-se imediat după germani, polonezi

și britanici (toți cu o medie de 7,3), dar înaintea francezilor (7,0), spaniolilor (6,9), italienilor (6,7) sau cetățenilor din țările baltice. Dintre români, cei mai mulțumiți sunt tinerii cu vârste cuprinse între 16 și 24 de ani, iar pe măsură ce înaintează în vârstă gradul lor de mulțumire scade, ajungând la 6,2 în cazul persoanelor de peste 75 de ani.

În medie, gradul de mulțumire față de viață al europenilor este de 7,1 (pe o scară de la 0 la 10), arată sondajul Eurostat. Cei mai mulțumiți sunt cetățenii din statele nordice, cu o medie de 8,0 în Danemarca, Finlanda și Suedia, urmate de Olanda și Austria cu o medie de 7,8. Pe ultimul loc se află cetățenii din Bulgaria (4,8), precedați de cei din Grecia, Cipru, Ungaria și Portugalia (6,2).

Ne bucurăm că de data aceasta România se desprinde de plutonul celor din coadă și sare cu puțin peste media europeană. De drept, aici este locul nostru. Politicile pe care PSD le aplică în actul de guvernare, rezultatele economice și sociale aflate într-o creștere constantă în ultimii trei ani își spun cuvântul și asupra stării de spirit a populației, iar obiectivele noastre ca partid social democrat ținesc media europeană și la alți indicatori. Cu PSD la guvernare până în 2020, viața mării majorități a românilor se va îmbunătăți substanțial. Or, aceasta este diferența dintre politicile social-democrate și politicile forțelor așa-zis de dreapta, care-i îmbogățesc pe câțiva și îi sărăcesc pe majoritatea.

Am ținut să vă rețin atenția cu această problematică și pentru faptul că vinerea trecută a fost Ziua Internațională a Fericirii, care este marcată, anual, la data de 20 martie. În 2015, manifestările dedicate acestei zile se vor axa pe impactul schimbărilor climaterice asupra vieții oamenilor.

Scopul adoptării acestei zile este acela de a evidenția faptul că fericirea și starea de bine sunt teluri și aspirații omenești universale și ele trebuie să-și găsească un loc prioritar în politicile naționale, ceea ce a reușit să realizeze în România Guvernul condus de premierul Victor Ponta și care va continua pe această direcție în acest an și în viitor.

Domnul Gheorghe Saghian:

Declarația politică este intitulată „Problemele de actualitate în domeniul agriculturii”.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Doamnelor și domnilor,

Potențialul agricol ridicat, cu o resursă umană mare în mediul rural sunt avantajele principale ale României.

Trebuie să recunoaștem că agricultura a fost și este, poate, una dintre cele mai stabile domenii, din punct de vedere financiar, în ceea ce privește alocarea fondurilor europene.

Trebuie să fim conștienți de oportunitățile oferite în cadrul PNDR 2014 – 2020. Vom avea posibilitatea de a accelera echiparea spațiului rural cu infrastructură de tip european și vom încerca să aducem acasă tinerii migranți, pentru a-i încuraja să revină în țară pentru a-și dezvolta mici afaceri.

Cu toții trebuie să fim conștienți de importanța agriculturii ca factor de securitate internă, prin promovarea produselor agricole românești, indiferent ce loc ocupăm în ierarhia funcțiilor.

Vreau să vă informez că problemele de actualitate în domeniul agriculturii la nivel național se referă la:

- agrearea submăsurilor 4.1 – „Investiții în exploatații agricole” și 6.1 – „Sprijin pentru instalarea tinerilor fermieri”, urmând ca aceste măsuri să fie lansate sub responsabilitatea statului membru;

- rectificarea Regulamentului nr. 1305/2013 în ceea ce privește aplicarea criteriului ce caracterizează deficitul de apă. Conform noii metodologii de redenumire a zonelor cu constrângeri naturale, în baza Regulamentului CE nr. 1305/2013, criteriul biofizic care caracterizează deficitul de apă decuplează procesele de sol de cele de climă. Acest aspect nu a fost prevăzut în studiul de țară (simulare) din anul 2012, în care aceste procese erau cuplate. În consecință, zonele din România care inițial erau încadrate în categoria LFA (în perioada 2007 – 2013), în actuala desemnare a zonelor care se confruntă cu constrângeri naturale, au dispărut din această categorie. Aceasta a condus la o disparitate între cele două tipuri de desemnare;

- îmbunătățirea infrastructurii secundare de irigații, care va face obiectul finanțării prin PNDR 2014 – 2020, care vizează o suprafață de 619 916 ha;

- elaborarea unor mecanisme de subvenționare a producătorilor de produse lactate ca urmare a variațiilor de preț generate de eliminarea cotelor de lapte la nivel european;

- introducerea în cultură a soiei modificate genetic, care să asigure necesarul de hrană pentru sectorul zootehnic, dat fiind faptul că importante sume de bani sunt utilizate pentru importul de șrot de soia modificată genetic.

Cu deosebită stimă, senator Gheorghe Saghian

Domnul Nicolae Mohanu:

Declarația politică se intitulează „22 martie – Ziua Mondială a Apei”.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Anual, în data de 22 martie, se sărbătorește Ziua Mondială a Apei. Decizia instituirii acestei sărbători a fost luată în cadrul Conferinței Națiunilor Unite pentru Mediu și Dezvoltare de la Rio de Janeiro, la 22 decembrie 1992. În România, această zi se sărbătorește din 1993.

Tema pentru 2015 este „Apa și dezvoltarea durabilă”. Obiectivul marcării acestei zile este de a sensibiliza populația atât în privința potențialului pentru o cooperare extinsă, cât și asupra soluțiilor la provocările cu care se confruntă managementul resurselor de apă, având în vedere creșterea cererii de acces la apă și la serviciile specifice.

Resursele de apă și spectrul de servicii pe care le oferă susțin creșterea economică, reducerea sărăciei și durabilitatea mediului. De la securitatea alimentară și energetică până la sănătatea umană și a mediului, apa contribuie la îmbunătățirea bunăstării sociale. În condițiile în care populația lumii este în continuă creștere, iar 30% din alimentele produse pe plan mondial rămân nefolosite și se risipesc, resursele de apă ale omenirii, considerate în descreștere, vor deveni în curând insuficiente pentru satisfacerea necesităților alimentare.

În ciuda realizărilor impresionante ale omenirii, în special în ultimele decenii, 748 de milioane de oameni încă nu au acces la surse sigure de apă potabilă și 2,5 miliarde de persoane nu au acces la facilități privind salubritatea, în condițiile în care de resursele de apă depinde funcționarea ecosistemelor și circuitul apei este esențial pentru realizarea gestionării durabile a apei.

Apa și asigurarea ei ridică probleme de importanță strategică de mare complexitate, fiind una din cheile dezvoltării umane durabile. Știind că nevoia de apă este permanentă, este de datoria fiecărui om să ajute ca apa să realizeze funcțiile sale de întreținere a vieții și de ridicare a nivelului de trai și, de aceea, întreaga populație trebuie să acționeze pentru prevenirea și reducerea poluării, protecția mediului înconjurător și promovarea unei utilizări durabile a apei.

Stimați colegi,

Sărbătorirea Zilei Mondiale a Apei are ca scop aducerea în atenția opiniei publice a problemelor legate de necesitatea protejării cantitative și calitative a apelor și de a pune în adevărata lumină rolul, îndatoririle și responsabilitățile celor cu atribuții în întreținerea, valorificarea și protejarea surselor de apă. Și nici noi nu trebuie să rămânem indiferenți, pentru a avea ce lăsa moștenire generațiilor viitoare.

Vă mulțumesc.

Domnul Victor Mocanu:

Declarația politică este intitulată „Unirea Basarabiei cu România, o lecție istorică importantă”.

Unirea Basarabiei cu România, prin actul de la 27 martie 1918, a fost începutul minunat al actului istoric suprem al poporului român, Marea Unire de la 1 Decembrie 1918. Fără această pagină dragă de istorie, destinul nostru ar fi fost acum cu totul altul. În opinia mea, Unirea nu a reprezentat numai încununarea istorică a unui demers politic susținut, ci și o materializare a unei realități de facto: nu poți nega dreptul la unificare al unei nații care are tradiții comune de neam, limbă și cultură.

Momentele importante din primăvara lui 1918 reușesc să compună o pagină frumoasă de istorie, dar, dacă ne limităm la a le privi așa, nu cred că putem fi mulțumiți cu noi înșine. Amintirea Unirii și celebrarea, în fiecare an, a acestui moment trebuie să nască în noi idei și acțiuni care să conducă la desăvârșirea idealurilor strămoșilor noștri. Este necesar să fim tot timpul atenți la fondul

problemelor care afectează lumea contemporană, la orientările geopolitice actuale și, cu lecțiile învățate despre trecut și prezent, să acționăm pentru viitor.

În ultima perioadă, Republica Moldova a făcut câțiva pași importanți pentru viitorul său și pentru viitorul nostru comun. Ca membru al Parlamentului României și al Comisiei românilor de pretutindeni, am evidențiat și apreciat toate reușitele recente ale politicii externe moldovene, mai ales pașii concreți făcuți în direcția aderării la Uniunea Europeană. De asemenea, am susținut și încurajat opțiunile interne patriotice ale fraților noștri și am aplaudat deciziile importante luate în mediul instituțional.

Spre exemplu, am declarat că decizia Curții Constituționale de la Chișinău de la 5 octombrie 2013, aceea prin care limba română a devenit limba oficială, este chiar mai importantă decât aderarea României la NATO și la UE. Nu cred însă că trebuie să ne limităm la declarații, pentru că scena politică regională nu este tocmai dătătoare de optimism.

România și Republica Moldova se află, deși pe poziții diferite, în proximitatea unei zone extrem de sensibile din punct de vedere al securității. Deși au un statut internațional ușor diferit, România fiind membră NATO și UE, iar Moldova încercând să definitiveze procedurile de preaderare și aderare, pericolul reprezentat de conflictul dintre Ucraina și Rusia este unul riscant pentru ambele state. În al doilea rând, vulnerabilitățile macroeconomice din Europa, greu prognozabile, pot afecta Republica Moldova într-o proporție considerabilă. Pericolul crizei economice, prin care a trecut și România, trebuie privit cu aceeași atenție cu care analizăm ceea ce se întâmplă în Ucraina.

România, prin tendința generală a clasei politice de suport pentru Republica Moldova, dar mai ales prin eforturile încununate cu succes ale diplomației sale, a sprijinit toate demersurile de a grăbi procesul aderării la UE și de integrare în structura de securitate a NATO. Aceasta este și pe viitor direcția pe care ne-o asumăm.

Cred că pentru Republica Moldova, după parcurgerea primilor pași, reprezentați de declararea independenței statale, de începerea negocierilor cu NATO și de grăbirea calendarului de preaderare și aderare la Uniunea Europeană, trebuie să urmeze cu necesitate integrarea completă euroatlantică. Acest obiectiv este nu numai o intenție declarativă a României, ci unul dintre pilonii strategici ai diplomației noastre.

Actul de la 27 martie 1918 este un prilej istoric din care putem învăța. Generația marilor oameni politici români care, la timpul potrivit, au înțeles să depășească orgoliile mărunte și diferențele ideologice pentru realizarea interesului național trebuie să fie un model pentru toți cei de astăzi. Numai o strategie comună a politicienilor români și moldoveni, care să percuteze în același timp pe plan intern și extern, poate conduce la împlinirea aspirațiilor noastre, la regăsirea unității naționale, în Europa unită.

Vă mulțumesc pentru atenție.

Domnul Octavian-Liviu Bumbu:

Declarația politică se intitulează „Constituția din 1923 – model de democrație”.

Se vor împlini, la 28 martie, 92 de ani de la adoptarea Constituției de la 1923, actul legislativ care a conferit statului român și regimului politic de atunci un caracter democratic și o organizare național-statală unitară, reprezentând fundamentul juridic al întregii vieți politice și social-economice a țării, până în februarie 1938. Constituția din 1923 a fost apreciată la vremea sa ca fiind una dintre cele mai democratice legi fundamentale din Europa.

La 26 martie 1923, Adunarea Deputaților – cu 262 de voturi pentru, 9 abțineri și 8 voturi contra – și Senatul – cu 137 de voturi pentru, 3 abțineri și 2 voturi contra – au adoptat noua Constituție, promulgată, două zile mai târziu, printr-un decret semnat de regele Ferdinand.

Noua lege fundamentală a țării, adaptată la realitățile postbelice, în spiritul adunărilor plebiscitare de la Chișinău, Cernăuți și Alba Iulia, stabilește că „Regatul României este un stat național, unitar și indivizibil”. Ca formă de guvernământ, România este proclamată monarhie constituțională.

Constituția stipula de la început că România este stat național, unitar și indivizibil, al cărui teritoriu este inalienabil. Se instituia votul universal, egal, direct obligatoriu și secret. Militarii și femeile, ca în toate țările europene din acea vreme, nu puteau să-și exprime o opțiune politică în fața urnelor. Constituția din 1923 consacra ferm principiul separației puterilor în stat, independente una de alta, existând posibilitatea să se limiteze reciproc în atribuții.

Activitatea legislativă urma să fie exercitată de rege și reprezentanța națională, adică de Parlament, cea executivă de rege și Guvern, iar cea judiciară numai de către instanțele judecătorești. Legea fundamentală exprima foarte precis prerogativele suveranului și condițiile succesiunii la tron.

Constituția prevedea un Parlament bicameral, din care Camera Deputaților se alegea prin vot universal, iar Senatul era compus din membri aleși din diferite grupări (Camera de Comerț, cadrele didactice etc.) și din senatori de drept: reprezentanți ai cultelor, președintele Academiei Române, foști președinți ai fiecărei Camere legislative, foști senatori și deputați care fuseseră aleși cel puțin în zece sesiuni, foști miniștri care au deținut cel puțin șase ani fotoliul ministerial, foști președinți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție și alți demnitari.

Constituția din 1923 a funcționat în perfectă ordine până în februarie 1938, când regele Carol al II-lea a inițiat o Constituție nouă, care întărea puterea regală și limita libertățile democratice.

În principiu, aceasta a fost valabilă până în 1947, deși după abdicarea regelui s-au aplicat cutume în afara legii fundamentale, iar după 23 august 1944 a fost parțial amendată și revizuită în 1946.

Abandonată definitiv odată cu abdicarea forțată a regelui Mihai I, la 30 decembrie 1947, Constituția a fost înlocuită ulterior cu una după modelul sovietic.

În acest moment, referitor la noua față a Constituției, așteptările sunt maxime. Mă întreb: Comisia pentru revizuirea Constituției, dar mai ales parlamentarii de azi sunt în stare să se ridice la nivelul așteptărilor?

Domnul Titus Corlățean:

Declarația politică este intitulată „Eliminarea vizelor de către autoritățile canadiene pentru cetățenii români”.

Canada reprezintă pentru România, de mulți ani, un partener politic, economic și cultural important. Suntem aliați și cooperăm strâns în cadrul NATO, prezența recentă în România a unei escadrile aeriene militare canadiene fiind una benefică pentru securitatea flancului estic al Alianței.

Existența unei emigrații românești importante și active pe teritoriul canadian reprezintă un element suplimentar de legătură între țările noastre.

Pe de altă parte, România a sprijinit finalizarea negocierilor și încheierea, în toamna anului 2014, a Acordului Economic și de Comerț Global dintre Uniunea Europeană și Canada (CETA). Un acord de liber schimb ce a marcat deschiderea unei etape noi de parteneriat în relațiile dintre UE și Canada.

Pornind de la aceste premise și reiterând importanța dreptului fundamental, la nivelul Uniunii Europene, la libera circulație, statul român, prin reprezentanții săi, a desfășurat în ultimii ani o serie de demersuri pe relația cu Guvernul canadian pentru a obține eliminarea vizelor pentru cetățenii români care doresc să călătorească în această țară.

În urma acestui proces de cooperare intensificat la nivel bilateral, s-a reușit la data de 10 octombrie 2014 ca Guvernul canadian, prin vocea ministrului cetățeniei și imigrației, să includă România pe Lista Țărilor de Origine Desemnate, listă care încadrează țara noastră, alături de alte 41 de state, drept o țară sigură din perspectiva unor eventuale riscuri de abuz la adresa sistemului de azil din Canada, acesta reprezentând un pas important în procesul de eliminare a vizelor.

Stimați colegi,

Guvernul României este obligat să continue aceste demersuri cu rezultate concrete pentru cetățenii acestei țări și să vegheze la respectarea principiilor ce stau astăzi la baza proiectului european, în cadrul căruia libertatea de circulație a cetățenilor statelor membre este un drept fundamental, care trebuie respectat în mod nediscriminatoriu, inclusiv pe relația cu partenerii apropiați ai UE.

În același timp, de la tribuna Parlamentului României vreau să afirm foarte clar că principiile generoase ale comerțului liber, fără bariere, care stau la baza Acordului Economic și de Comerț Global dintre UE și Canada (CETA) nu pot fi separate de libera circulație a persoanelor și am convingerea că Parlamentul României, ca parlament național al unui stat membru UE, va veghea la respectarea acestor principii.

Vă mulțumesc.

Domnul Dumitru Oprea:

Declarația politică se intitulează „Descentralizarea administrativă propusă de PSD – mai multe probleme decât rezolvări”.

Domnule președinte al Senatului,

Doamnelor și domnilor colegi,

Stimați invitați,

După eșecul de la Curtea Constituțională și o perioadă de abandon, guvernarea PSD vine din nou cu un proiect al descentralizării. Se vede că niciunul din reprezentanții PSD nu învață din lecțiile anterioare, astfel că noua propunere are cel puțin la fel de multe neajunsuri ca și versiunea anterioară. Ea nici măcar nu a fost adaptată la noul context economico-social național și european.

Din documentele Guvernului, se constată intenția de a transfera o mare parte din puterea decizională către consiliile județene. Ele vor trebui să administreze și să finanțeze instituțiile aflate în subordine din sănătate, educație, cultură, unele deja existente, altele apărute prin descentralizare. Problema principală, în aceste condiții, este modul în care Guvernul se va asigura că la nivelul consiliilor județene există capacitatea managerială și logistică să gestioneze noile responsabilități și obligații. Nu cumva structurile județene vor fi suprasolicitate de obligații pentru care nu au capacitatea umană și logistică să le facă față? Au sau vor avea consiliile județene structuri capabile să atingă obiectivul descentralizării, adică oferirea de servicii mai bune cetățenilor, eliminarea birocrăției și creșterea transparenței administrative?

Descentralizarea, așa cum este văzută de Executivul Ponta, nu are șanse prea mari să devină funcțională, având în vedere că finanțarea întregului proces, dar și a noii arhitecturi administrative nu este clară. Lucru evident chiar din capitolul privind impactul financiar, unde sunt prezentate doar generalități, fără să se indice clar sume, responsabilități, surse bugetare.

De aceea, considerăm că noua strategie de descentralizare propusă de Executiv este doar un joc de imagine, utilizată doar pentru a defila cu realizări mărețe la Consiliul Național al PSD. Altfel, o asemenea propunere nu poate fi luată în serios, în condițiile în care superficialitatea și incompetența sunt principalele repere ale acestei strategii. Descentralizarea este un proces cu un impact deosebit de mare pe mai multe planuri, inclusiv cu o potențială blocare a întregii administrații, iar probabilitatea de a fi respinsă de Curtea Constituțională este și mai mare de această dată.

Vă mulțumesc.

Domnul Emil-Marius Pașcan:

Declarația politică este intitulată „Pentru o deplină împăcare cu propria istorie și memorie...”.

Domnule președinte,

Distinși colegi,

La doar câteva luni de la răsturnarea regimului Ceaușescu, o conflictualitate interetnică ascunsă forțat, înăbușită ani de zile, răbufnea agresiv și violent, în 20 martie 1990, la Târgu-Mureș. Când români, maghiari și romi se confruntau la modul primitiv, barbar, în plin centrul orașului, o țară întreagă privea năucită și fără să înțeleagă prea mult din sângeroasele confruntări. Iar ca deruta să fie deplină, agențiile internaționale de știri prezentau imaginile de la măcelul din fața Hotelului „Grand” din Târgu-Mureș, arătându-l pe așa-zisul „ungur” Mihăilă Cofăriu, de fapt un român din Valea Gurghiului, în timp ce era maltratată și călcat în picioare cu bestialitate de cei aduși din alte județe și pregătiți pentru o răscoală de tip medieval la Târgu-Mureș.

După un sfert de secol de la tragicele evenimente care au traumatizat și îndoliat un oraș consacrat al florilor, din inima României, încă nu știm cu adevărat cine sunt cei vinovați, nu-i cunoaștem oficial pe cei care au instigat la acele confruntări, pe politicienii care au provocat și instrumentat din culise evenimentele, pe cei care au manipulat, iar mai apoi au avut de câștigat de pe urma conflictului interetnic. În fața justiției au fost chemați să dea socoteală doar combatanții, brutele și agresorii străzii, niciunul dintre artizanii și strategii culpabili din spatele evenimentelor. Ba, mai mult, de-a lungul anilor, în cursul cercetărilor penale au mai dispărut, ca din întâmplare, documente, probe, s-au făcut pierdute dosare, iar timpul pare să aștearnă iertarea peste imprescriptibilele vinovății.

Se cuvine însă să nu uităm, pentru a nu risca să repetăm acele triste vremi. Sunt și astăzi politicieni care trăiesc încălzindu-și discursurile demagogice la flacăra conflictualității. Le priește să instige la ură, separatism etnic, secesionism, inventează autonomii teritoriale, pledează pentru segregare, încălcarea Constituției României, perpetue noi și aberante discriminări pozitive, descoperind zi de zi inedite provocări anarhice și instigându-i pe minoritari la nesupunere civică și revoltă. În afara acestor stindarde gregar tenebroase și grotești, a spaimelor etnice pe care respectivii politrucii încearcă asiduu să le sădească în sufletele ardelenilor, respectivii nu prea au nimic fundamental de spus și își cam pierd vădit obiectul muncii.

S-au dumirit mureșenii și știu cât rău le-au atras acele evenimente, fiindcă stigmatul conflictului interetnic i-a ținut la distanță pe investitori mulți ani după 1990. Când alte județe limitrofe atrăgeau importante investiții și se dezvoltau economic alert, Mureșul era ocolit, întrucât municipiul reședință de județ era considerat nesigur. Iar în timp ce omul de rând sărăcea și trăgea ponoasele, instigatorii politici cocoțați prin guverne, promovați prin ministere, ajunși parlamentari sau ocupând diverse demnități publice, au prosperat cinic constant.

Între timp, provocatorii politici ai tulburărilor etnice și-au cam pierdut audiența. Sunt tot mai puțini extremiști dispuși la atitudini belicoase, iar, recent, din rândul lor s-au ridicat voci care încep să-și huiduie public liderii, dându-le frisoane acestora. Înțeleg tot mai mulți oameni de rând că sunt, de fapt,

victime ale propagandei și manipulărilor, că problemele cetățenilor în România, indiferent de etnie, naționalitate sau statutul lor, sunt în primul rând economice, iar necazurile aceleași.

Astăzi, pledăm pentru o justă și echitabilă reconciliere prin prisma multi și pluriculturalității, care reprezintă o bogăție asumată cu înțelepciune, în ultimul sfert de secol, de către municipiul Târgu-Mureș și județul Mureș. Se cuvine să privim către viitor cu încredere, în spiritul drepturilor, al valorilor naționale, culturale, identitare, la care s-a raliat România, în temeiul principiilor constitutive fundamentale ale Uniunii Europene. O reconciliere presupune însă și iubirea creștinească a aproapelui, multă toleranță, îngăduință, o deplină împăcare cu propria istorie și memorie...

Vă mulțumesc pentru atenție.

Domnul Marius-Petre Nicoară:

Declarația politică se intitulează „Pildele biblice sunt actuale în politica românească”.

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor senatori,

Zilele trecute am urmărit cu interes dezbaterile politice privind cererile de urmărire penală, de încuviințare a reținerii și arestării preventive pentru o serie de parlamentari, cei mai notorii fiind foștii miniștri Dan Șova și Darius Vâlcov. Dar interesant este faptul că anumiți purtători de vorbe ai partidului din care provin sus-numiții nu au identificat cauzele infracțiunilor pentru care sunt acuzați, ci, din contră, își varsă nervii sau caută vinovați în rândul opoziției, mai exact la nivelul PNL-ului.

De exemplu, pentru a se deturna atenția de la cei doi demnitari, doamna Gabriela Firea – folosind un stil de distragere a atenției specific comunicării jurnalistice – și-a amintit de cazul Dobrițoiu. Pe un ton demagogic, respectabila doamnă reamintește de criteriile de integritate ale PNL-ului în cazul domnului senator Corneliu Dobrițoiu.

Nu are rost să intru în prea multe detalii în acest caz, lămurit chiar zilele trecute, reamintesc doar doamnei senator o frază biblică, mai ales că suntem în Postul Paștelui: „De ce vezi paiul din ochiul fratelui tău, iar bârna din ochiul tău nu o iei în seamă?”

Altfel spus, doamna senator ar trebui să expună puncte de vedere privind situația celor doi colegi senatori din propriul partid înainte să vorbească de deciziile politice din PNL.

Stimați colegi,

Observ de vreo câteva luni încoace cum comunicatorii principalului partid de guvernare ne aduc aminte de pilde și proverbe biblice prin efectul declarațiilor fără fond în cazul susținerii liderilor social-democrați anchetați de justiție. În loc de justificare sau argumentare a faptelor respectivilor, liderii PSD-ului caută țapi ispășitori în altă parte, în loc să-și facă mea culpa.

Vorba aceea: e mai ușor să vezi în ograda vecinului decât în propria curte.

Vă mulțumesc.

Domnul Traian-Constantin Igaș:

Declarația politică este intitulată „Pistolul din tâmpla PSD-ului”.

Stimați colegi,

Regret faptul că trebuie să spun acest lucru, dar în ultimii ani Parlamentul României a devenit una dintre cele mai detestate și criticate instituții publice de către cetățeni. Pe lângă faptul că majoritatea românilor consideră că statul este cel mai prost administrator, arestările în masă din ultima perioadă le-a amplificat acestora și sentimentul nesiguranței și al neîncrederii, statul fiind văzut ca fiind unul „mafiot și profund corupt”.

Partidul Național Liberal este decis să contribuie efectiv la identificarea și punerea în practică a soluțiilor care să consolideze democrația și statul de drept. În acest sens, PNL va supraveghea respectarea legislației anticorupție și va da în continuare posibilitatea justiției să își urmeze parcursul! Vom vota pentru ridicarea imunității, respectiv pentru începerea urmăririi penale pentru toți parlamentarii, pentru domnul deputat Theodor Nicolescu și pentru domnii senatori Dan Șova și Darius Vâlcov. Votul parlamentarilor PNL va fi unul transparent, la vedere, pentru eliminarea eventualelor suspiciuni, însă ne vom confrunța cu votul secret al parlamentarilor PSD, aceștia blocând, din nou, bunul mers al justiției române.

Stimați colegi,

În acest context, românii vor putea vedea cu ochiul liber care este diferența reală și cruntă dintre PNL și PSD! PNL este un partid reformat, care susține justiția, este un partid deschis, este un partid proeuropean, care susține statul de drept, iar PSD-ul este un partid nereformat, un partid eronat, cu principii bolșevice, un partid pe care domnul președinte executiv PSD, Liviu Dragnea, îl vede ca pe un partid cu „pistolul la tâmplă”.

Vă mulțumesc.

Domnul Mihai Niță:

Declarația politică se intitulează „Pretindem mult de la polițiști, dar le respectăm statutul?”.

În ziua de 23 aprilie 2002, data de 25 martie a fost instituită ca Ziua Poliției Române. Alegerea acestei date este legată de simbolul creștin al Bunei Vestiri, aflat pe primul steag al Marii Agii (cum era denumită inițial Poliția), simbol ce a fost preluat și pe actualul drapel al Poliției Române.

Poliția Română are o istorie veche, fiind atestată încă din vremea marilor domnitori Neagoe Basarab și Mihai Viteazu. A cunoscut ulterior diverse modificări de structură și de atribuții, cea mai semnificativă modernizare cunoscând-o în vremea domnitorului Alexandru Ioan Cuza. Timp de o jumătate de secol, după transformarea țării în republică populară, Poliția a fost transformată în Miliție, după modelul impus de puterea sovietică. În decembrie 1989 s-a reînființat Poliția Română, competențele instituției fiind revizuite ulterior. Începând din 1990, Poliția Română a cunoscut o serie

de transformări compatibile cu regimul democratic. În prezent, polițiștii au atribuții compatibile cu acelea ale colegilor din statele cu tradiție democratică.

Prioritățile stabilite pentru anul 2014 au fost îndeplinite în mare măsură, conform bilanțului de activitate prezentat în ziua de 23 martie 2015. Nu putem spune că totul a fost perfect. Numai cine nu muncește nu greșește. Dar, în comparație cu anii precedenți, se constată o primenire a personalului din Poliție, venind din urmă tineri bine instruiți, a căror mentalitate este compatibilă cu menirea instituției.

Apucăturile balcanice ale unor polițiști sunt semnalate tot mai rar, deși tentații există. Pe de altă parte, statul trebuie să facă eforturi mai convingătoare pentru asigurarea condițiilor corecte de muncă pentru polițiști, în primul rând în privința logisticii și salarizării. Nu trebuie să uităm că profesia de polițist este una dificilă și periculoasă, marcată de privațiuni în viața personală. Sunt cunoscute cazurile în care unii polițiști au murit la datorie, în împrejurări dramatice, când se aflau în misiune.

Ceea ce se impune în continuare pentru polițiști, date fiind și unele evenimente care trebuie să le fi fost pilduitoare, este imperativul de a nu uita vreodată că se află în slujba cetățenilor și a statului român, nu a demnitarilor statului sau a șefilor de partide aflați temporar la conducerea statului, că sunt plătiți din banul public, adunat de la cetățeni sub formă de taxe și impozite. Ei trebuie să răspundă în mod optim așteptărilor populației, să genereze încredere și să asigure protecție reală comunităților. În armonie cu activitatea altor instituții ale statului, să acorde o mai mare importanță activității de prevenție. Să aplice legea în mod just, imparțial, astfel încât nimeni să nu mai poată crede că se află deasupra legilor.

Sărbătorirea Zilei Poliției Române ne oferă prilejul să adresăm sincere felicitări tuturor polițiștilor pentru activitatea depusă în slujba României. Le mulțumim pentru devotamentul și înaltul profesionalism manifestat în asigurarea cu succes a sarcinilor de serviciu.

La mulți ani!

Domnul Eugen Durbacă:

Declarația politică este intitulată „Realizarea unui transport modern în municipiul Galați”.

Domnilor colegi,

Pentru a se dezvolta o strategie de transport în municipiul Galați, aceasta trebuie să urmărească în permanență îmbunătățirea calității vieții prin realizarea unui transport modern, care să fie sustenabil atât din punct de vedere economic, cât și social.

Astfel, se impune restructurarea și modernizarea activității de transport public local de călători.

Consider că activitatea de transport public local, ca să fie eficientă, trebuie să se efectueze cu mijloace de transport nepoluante (troleibuze, tramvaie, autobuze electrice) și care să satisfacă cerințele călătorilor și să asigure accesul facil al tuturor călătorilor către zonele de interes din Galați, și nu numai.

Prin urmare, este necesară îmbunătățirea calității infrastructurii la nivelul Galațiului prin lucrări de reabilitare, cât și prin investiții majore în transportul urban local de călători, precum:

a) achiziționarea de noi mijloace de transport nepoluante (troleibuze, tramvaie, autobuze electrice), care ar asigura un confort sporit al călătoriei, lejer, siguranța și ritmicitatea îmbunătățită a circulației;

b) reabilitare rețea fir contact troleibuze;

c) reabilitare magistrale de transport tramvaie;

d) implementare sistem inteligent de transport, cu subsisteme precum:

- sistemul de planificare rute și servicii, cu instrumente grafice și integrare cu sistemul de gestionare a transporturilor;

- sistemul de gestionare a transportului public;

- sistemul de informare a pasagerilor;

- asigurarea furnizării unei infrastructuri adecvate, inclusiv stații, acoperișuri, terminale și facilități de întoarcere/schimbare a direcției.

Domnul Vasile Nistor:

Declarația politică se intitulează „Situația companiilor românești”.

Stimate colege,

Stimați colegi,

Conform unui studiu efectuat de „Ziarul Financiar”, într-un top al celor mai mari 100 de angajatori din România raportat la data de 31 decembrie 2014, 29 dintre aceștia sunt companii sau instituții deținute de stat.

Primii zece angajatori regăsiți în acest top sunt Kaufland, OMV Petrom, Dacia, RATB, RCS&RDS, Carrefour, BRD, Mega Image, Autoliv și CFR. Cea mai bine plasată companie cu capital majoritar românesc din lista celor 100 este Regia Autonomă de Transport București, cu 10 603 angajați, în timp ce RCS&RDS și CFR au 10 230, respectiv 7 869 de salariați. Deși are un număr de angajați estimat la 27 000, Poșta Română nu a fost inclusă în rândul primilor zece angajatori ai aceluiași top, din cauza colectării datelor la nivelul fiecărei direcții regionale, în loc de evidențierea situației centralizate.

În declarația politică de săptămâna trecută am vorbit despre numărul mare de disponibilizări făcute la platforma RAFO Onești și despre efectul acestora asupra populației din zonă. Astăzi, supun atenției dumneavoastră situația actuală a industriei românești și consider că, pentru a o înțelege mai bine, trebuie să privim în urmă.

La Arpechim Pitești lucrau 7 000 de angajați înainte de Revoluție. Rafinăria producea la un moment dat mai mult de jumătate din bitumul rutier folosit în asfaltările din țară. În 2009, Arpechim a

fost vândută de Petrom, pe suma de 13 milioane de euro, către Oltchim, aceasta preluând activele fixe aferente activității de petrochimie. Doi ani mai târziu, doar 700 de angajați mai lucrau aici, iar în același an s-a decis închiderea permanentă a rafinăriei. Luna trecută, OMV și-a anunțat intenția de a începe demolarea unei părți din construcțiile aferente platformei.

În cazul Oltchim, la sfârșitul anilor '90, la Râmnicu Vâlcea munceau 7 300 de salariați, numărul scăzând la aproximativ 2 000 în prezent. În ceea ce privește situația actuală, mâine va fi supus aprobării judecătorului sindic planul de reorganizare a combinatului.

La ARO Câmpulung lucrau 3 855 de angajați în 1999. Aceasta a fost preluată de Cross Lander în 2003, pe suma infimă de 150 de mii de dolari, iar trei ani mai târziu a intrat în faliment. În 2005, ultimii 1 500 de salariați au fost concediați, iar azi terenul vechii platforme industriale a producătorului auto aparține companiei imobiliare Landmark Management.

Să ne amintim, de asemenea, de Mechel Câmpia Turzii și Sidex Galați. În 2003, la Industria Sârmei Câmpia Turzii, lucrau în jur de 5 600 de muncitori, anul trecut – doar 200. Activitatea combinatului a sistat, iar situația sa e incertă. În cazul Sidex, înainte de privatizare, 31 000 de salariați lucrau la combinat. În prezent, au mai rămas aproximativ 700 de angajați, iar numai unul din cele șase furnale mai este funcțional.

Ce au în comun aceste fabrici? Toate au avut parte de disponibilizări masive de-a lungul anilor, iar din cauza administrării defectuoase au ajuns doar o umbră a unui trecut lăudabil.

Nu este de mirare că în această listă a celor mai mari 100 de angajatori a fost estimat că două treimi dintre aceștia sunt cu capital străin. Trăim într-o lume a acaparării pieței de către multinaționale. Companiile de stat sunt forțate de circumstanțe să se adapteze sau vor suferi soarta foștilor coloși industriali. Acestea trebuie susținute, pot oferi locuri de muncă românilor și au capacitatea de a ridica economia țării, în special în aceste vremuri dificile.

Doamna Biró Rozalia-Ibolya:

Declarația politică este intitulată „Problematika dizabilității”.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Doamnelor și domnilor,

Abordarea de către Uniunea Europeană a problemelor dizabilității se bazează pe „modelul social”, care, la rândul său, se bazează pe drepturile tuturor persoanelor de a participa la viața socială în mod egal și deplin. La nivel internațional și european, se recunoaște că problematica dizabilității trebuie tratată prin prisma drepturilor omului.

În România, teoretic, copiilor și adulților cu dizabilități le sunt garantate aceleași drepturi ca și celorlalte persoane care trăiesc pe teritoriul României, fără discriminare de orice fel.

În acest sens, avem reglementate aceste prevederi prin Constituția României (art. 49), Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, Legea asistenței sociale nr. 292/2011. Principiul interesului superior al copilului este impus inclusiv în legătură cu drepturile și obligațiile ce revin părinților copilului, altor reprezentanți legali ai săi, precum și oricăror persoane cărora acesta le-a fost plasat în mod legal.

21 martie, în întreaga lume, este consacrată ca Ziua Internațională a Sindromului Down, recunoscută oficial de Națiunile Unite în 2011. Sindromul Langdon Down este diagnosticul medical pentru o disfuncționalitate cromozomială naturală prezentă la copil încă de la momentul concepției (trisomia 21), cunoscută dintotdeauna la om și prezentă în toată lumea, genurile și mediile socio-economice. Această disfuncționalitate afectează dezvoltarea copilului, fizică și cognitivă, constatându-se că aceasta va fi mai lentă pe tot parcursul vieții și va varia foarte mult de la o persoană la alta, în funcție de mediul în care trăiește și de contextul de oportunități egale care i se oferă, prin: afectivitate, suport timpuriu și adaptat nevoilor sale, îngrijire medicală preventivă, terapii specializate, acces la educație incluzivă și incluziune socială.

Potrivit reglementărilor legale, părinții unui copil cu dizabilități (inclusiv cu Sindrom Down) pot sau nu să solicite demararea procedurilor pentru încadrarea în grad de handicap și/sau orientarea școlară și profesională, în cazul în care există suspiciuni legate de afectare/deficiență.

Odată cu intrarea în vigoare a prevederilor Legii nr. 1/2011 a educației naționale a fost promovat și Ordinul nr. 6552/2011 pentru aprobarea Metodologiei privind evaluarea, asistența psihoeducațională, orientarea școlară și orientarea profesională a copiilor, a elevilor și tinerilor cu cerințe educaționale speciale.

Stimați colegi,

Revizuirea principalelor acte normative care reglementează evaluarea complexă a copilului cu dizabilități în vederea încadrării în grad de handicap, orientarea școlară și profesională și planificarea serviciilor necesare pentru abilitarea și/sau reabilitarea acestuia ar trebui să reprezinte priorități pentru fiecare dintre noi.

O altă prioritate ar presupune identificarea locurilor de muncă accesibile din comunitatea în care trăiește copilul sau tânărul cu dizabilități, pregătirea școlară și profesională orientată spre o viitoare activitate accesibilă în comunitate și pregătirea echipei care va sprijini integrarea/includerea la locul de muncă.

Legea asistenței sociale nr. 292/2011 menționează posibilitatea organizării de servicii sociale în sistem integrat, alături de cele din domeniul ocupării, sănătății, educației sau de alte servicii sociale din comunitate.

Vă reamintesc cadrul legal din România care prevede o serie de facilități acordate familiei care are în întreținere un copil cu handicap.

În ceea ce privește acordarea de sprijin copiilor cu dizabilități (inclusiv celor cu Sindrom Down), cadrul legislativ existent, în special Legea nr. 448/2006, stabilește serviciile și prestațiile sociale, precum și facilitățile de care beneficiază copilul cu dizabilități și familia care îl are în îngrijire.

Copiii încadrați în grad de handicap beneficiază de alocație de stat, în condițiile și în cuantumul prevăzut de Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată în 2012, majorat cu 100%. Adică o alocație de 84 de lei – mai mult decât insuficient.

Familia sau reprezentantul legal al copilului cu handicap grav, accentuat ori mediu primește, indiferent de alte venituri și în anumite condiții prevăzute, cumulat cu acestea, un buget personal complementar al cărui cuantum diferă în funcție de încadrare, astfel: 91 de lei pentru gradul grav, 68 de lei pentru gradul accentuat și 33,5 lei pentru gradul mediu, la valorile valabile pentru anul 2013, care este luat în calcul la stabilirea altor drepturi (de exemplu, la acordarea ajutorului de încălzire a locuinței etc.) și alte obligații, inclusiv faptul că se acordă numai pe perioada în care familia are în îngrijire, supraveghere și întreținere copilul cu dizabilități.

Unul dintre cele mai importante servicii oferite în baza evaluării pentru cei mai vulnerabili copii și adulți cu handicap – cei cu handicap grav – este asistentul personal, angajat al primăriei sau al DGASPC, în cazul municipiului București. În anumite situații, părinții sau reprezentanții legali ai copilului cu handicap grav pot opta între asistent personal și primirea unei indemnizații lunare. Pe perioada absenței temporare a asistentului personal, angajatorul are obligația de a asigura fie un înlocuitor, fie găzduire într-un centru de tip respiro sau, în caz extrem, o indemnizație.

1. Deși cadrul legal cuprinde obligația autorităților administrației publice locale de a prevedea și garanta în bugetul local sumele necesare salariilor și celorlalte drepturi cuvenite asistentului personal, cazurile de nerespectare au constituit în nenumărate rânduri subiecte de presă.

2. Însoțitorul copilului cu handicap grav sau accentuat beneficiază, teoretic, de servicii gratuite de cazare și masă în unitățile sanitare cu paturi, sanatorii și stațiuni balneare.

3. În conformitate cu prevederile art. 144 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, coroborate cu prevederile din Legea nr. 448/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, asistentul personal are, teoretic, dreptul la concediul anual de odihnă.

Potrivit prevederilor art. 37 alin. (2) și (3) din Legea nr. 448/2006, pe perioada absenței temporare a asistentului personal, angajatorul are obligația să asigure persoanei cu handicap grav un înlocuitor al asistentului personal, iar, în situația în care angajatorul nu poate asigura un înlocuitor al asistentului personal, persoanei cu handicap grav i se acordă o indemnizație echivalentă cu salariul net

al asistentului social debutant cu studii medii din unitățile de asistență socială din sectorul bugetar, altele decât cele cu paturi, sau găzduirea într-un centru de tip respiro.

De cele mai multe ori, administrația locală nu conferă, din lipsă de personal calificat sau din dezinteres, înlocuitor pentru asistentul personal și nici nu oferă acele indemnizații echivalente.

Ar trebui ca împreună să schimbăm paradigma în relația dintre copilul cu Sindrom Down și părinții săi, prin:

- punerea accentului pe principiile de dezvoltare a autonomiei personale a copilului cu Sindrom Down, dezvoltarea încrederii în sine, în forțele proprii;
- diminuarea protecției excesive a părinților și evitarea formării de dependențe;
- asigurarea accesului copilului la o educație compensatorie și incluzivă, fără separarea copilului cu Sindrom Down de ceilalți copii de vârsta lui;
- diversificarea serviciilor sociale în sprijinul familiilor care au în îngrijire copii și tineri cu dizabilități pentru a preveni separarea copilului de familie;
- crearea de oportunități de viață socială normală în mediul familial, al vecinilor, în comunitate și la școală.

Mă adresez dumneavoastră, stimați colegi, precum și membrilor Guvernului să analizăm cu prioritate măsurile necesare pentru schimbarea posibilităților existente în societatea românească pentru cei cu Sindrom Down.

Vă mulțumesc.

Cu deosebită stimă, Biró Rozalia

Domnul Valer Marian:

Declarația politică se intitulează „Reforma anticomunistă din PSD: o ceașistă coafată în fruntea Consiliului Național”.

Mai mulți apropiați ai premierului Victor Ponta, gen Sebastian Ghiță și Liviu Dragnea, au încercat să explice înfrângerea sa categorică la ultimele alegeri prezidențiale prin asocierea sa și a PSD cu comunismul, unii dintre ei arătând cu degetul spre președintele onorific Ion Iliescu. Iată însă că la recentul Consiliu Național al PSD, la care se aștepta marea reformare a principalului partid de guvernământ promisă cu surle și trâmbițe de către liderii perdanți, inclusiv prin detașarea acestui partid de simbolurile comunismului, președintele PSD, Victor Ponta, a proțăpît-o în funcția rămasă vacantă de președinte al Consiliului Național, deținută anterior doar de fostul premier Adrian Năstase, pe buna sa prietenă de familie, Rovana Plumb, o urmașă destoinică a fostei nomenclaturi ceașiste, devenită candidat unic pentru această înaltă funcție, precum în sinistra „epocă de aur” a comunismului românesc.

Înainte de răsturnarea regimului comunist în decembrie 1989, Rovana Plumb ajunsese un cadru de nădejde al PCR, pe linie de propagandă comunistă, în cadrul B.O.B. de la fabrica „Miraj” București, cea

mai mare producătoare de cosmetice din România. Rovana Plumb devenise în perioada respectivă o simpatizantă și chiar o apropiată a lui Nicu Ceaușescu și a Polianeii Cristescu, soția efemeră a acestuia, pe care i-o impusese mama sa, Elena Ceaușescu. Se poate spune că înfocata Rovana intrase în rândul tinerei generații a tovarășelor cu coc aflate pe placul Elenei Ceaușescu, dintre care s-au distins în ultimii ani ai comunismului semidoctele Suzana Gâdea, Lina Ciobanu, Alexandrina Găinușe și Ana Mureșan.

După Revoluția din decembrie 1989, Rovana Plumb a ajuns director comercial la S.C. Miraj S.A. și a devenit cea mai bună prietenă de afaceri și de confidențe a doamnei Dana Năstase, fiica unui fost ministru al agriculturii din epoca Ceaușescu. Presa vremii a relatat că cele două prietene au încercat să acapareze, în primii ani ai capitalismului de cumetrie, în mod direct sau prin interpuși, cele două fabrici mari de cosmetice din România, „Miraj” București și „Farmec” Cluj. Cert este că în perioada respectivă S.C. Miraj S.A. a intrat în faliment și a fost privatizată pe ochi frumoși, Rovana Plumb devenind acționar principal și președinte al consiliului de administrație la noua firmă creată, S.C. Gerovital Cosmetics S.A. Tot în perioada respectivă s-a scris despre înstrăinarea veroasă a licenței pentru cunoscutele produse „Gerovital”, patentate de academicianul Ana Aslan.

Grație apropierii de familia Năstase, în timpul guvernării PSD din perioada 2000 – 2004, Rovana Plumb a fost promovată în funcția de președinte al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, având rang de secretar de stat. În această funcție, vreme de patru ani, a tăiat și a spânzurat exersând controalele tematice cu motivație îndeobște politică. Dovada maximă a apropierii și loialității Rovanei Plumb a fost numirea sa ca mandatar financiar al campaniei prezidențiale din 2004 a ex-premierului Adrian Năstase. Grație protectorului său Adrian Năstase, Rovana Plumb a fost aleasă deputat PSD în 2004 și președinte al Organizației Naționale de Femei a PSD, funcție care i-a asigurat intrarea în Biroul Permanent Național al PSD, în calitate de vicepreședinte al partidului.

Rovana Plumb a avut o stea norocoasă în politică și după mazierea lui Năstase, devenind europarlamentar în 2007 și apoi în 2009, fapt care-i asigură o pensioară de mai multe mii de euro. În Parlamentul European nu s-a remarcat cu nimic, fiind convingătoare doar în rolul de Julietă tomnatică a mai tânărului său șofer, în primul mandat, și de confidentă a distinsei doamnei Daciana Sârbu, în al doilea mandat. În periplul său bruxellez, Rovana Plumb s-a îmbogățit cu un jeep Audi Q7, achiziționat din Belgia.

După ce Victor Ponta a ajuns președinte al PSD în 2010 și prim-ministru al României în 2012, Rovana Plumb a devenit brusc cea mai apropiată prietenă a cuplului Victor Ponta – Daciana Sârbu. Generozitatea lui Ponta nu s-a lăsat așteptată, acesta menținându-o în funcțiile de președinte al Organizației Naționale de Femei și vicepreședinte al PSD și oferindu-i două portofolii de ministru în guvernele sale: ministru al mediului în Guvernele Ponta I și II și ministru al muncii și protecției sociale în Guvernele Ponta III și IV. În calitate de ministru al mediului s-a dovedit a fi tufă totală de Veneția,

neavând vreun habar nici măcar în problema banalelor gropi de gunoi, denumite pompos sisteme integrate de management al deșeurilor. Pe de altă parte, în perioada respectivă presa a scris că apropiați ai săi au înmatriculat în Bulgaria autoturismul Audi Q7, pentru a se eschiva de plata timbrului de mediu, introdus taman de doamna ministru Plumb. Tot presa vremii a devoalat că doamna ministru Plumb a eliberat primele avize de mediu pentru exploatarea gazelor de șist din Dobrogea, motiv pentru care a fost poreclită „doamna ministru Șist”. Iar în calitate de ministru al muncii și protecției sociale s-a remarcat doar mimând plânsul pe umerii femeilor cu mulți copii și ai altor persoane defavorizate din societatea capitalistă multilateral dezvoltată, la edificarea căreia și-a adus și ea prinosul.

Alături de putere, Rovana Plumb a încercat să obțină cât mai multe onoruri și avere. După intrarea în politică, aceasta a deținut, conform declarațiilor de avere, două apartamente în București, o vilă în comuna Pantelimon și o casă de vacanță în județul Dâmbovița, iar în curtea vilei sale au fost văzute jeepuri Audi Q7, BMW și Mercedes.

Rovana Plumb a intrat în istorie și prin hilaritatea provocată prin faptul că și-a înscris în CV-ul oficial că a obținut în 1999 o diplomă de la „George Washington University”. Contactați de ziaristi români, reprezentanții cunoscutei universități americane au declarat că nu au găsit numele său în baza de date a universității. Astfel că aceasta a trebuit să recunoască că a participat doar la un curs de o săptămână sau două, pentru care i s-a eliberat doar un certificat, a cărui valoare științifică este nulă.

Numele Rovanei Plumb este legat și de câteva dosare de corupție cu rezonanță politică. Astfel, în calitate de mandatar financiar, n-a fost străină de afacerea cu materiale electorale produse de Eurografica pentru care a fost condamnat fostul premier Adrian Năstase. Numele său apare și în dosarul de luare de mită al deputatului ex-PSD de Dâmbovița Ion Stan. Mai nou, Rovana Plumb este acuzată că, în calitate de ministru al mediului, a numit ilegal membrii consiliului de administrație și directorul general al Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva, Adam Crăciunescu, care este urmărit penal în dosarul retrocedărilor frauduloase de peste 300 de milioane de euro din județul Bacău, în condițiile în care atribuțiile în acest sens reveneau ministrului delegat pentru ape, păduri și piscicultură (la vremea respectivă, doamna Lucia Varga).

Dacă o reprezentantă a burgheziei roșii ca Rovana Plumb, coafată ceaușist și la propriu, și la figurat, a devenit un fel de „La Pasionaria” social-democrată pentru Victor Ponta și acoliții săi, înseamnă că PSD își merită soarta și că dispariția sa de pe scena politică românească este aproape asigurată. Absența liderilor istorici Ion Iliescu și Adrian Năstase de la recentul Consiliu Național al PSD și criticile ulterioare ale părintelui spiritual al lui Victor Ponta constituie un argument indubitabil în acest sens.

PAUZĂ

(Conducerea ședinței este preluată de domnul senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu, președintele Senatului.)

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Stimați colegi,

Doamnelor și domnilor senatori,

Am să-l rog pe domnul secretar de ședință Mario-Ovidiu Oprea să facă prezența.

Domnule secretar, vă rog.

Domnul Mario-Ovidiu Oprea:

Bună dimineața tuturor!

Agrigoroaei Ionel	<i>absent</i>
Andronescu Ecaterina	prezentă
Anghel Adrian	prezent
Anghel Cristiana-Irina	prezentă
Antonescu George-Crin-Laurențiu	prezent
Arcaș Viorel	prezent
Ardelean Ben-Oni	prezent
Ariton Ion	prezent
Atanasiu Teodor	prezent
Badea Leonardo	prezent
Badea Viorel-Riceard	prezent
Banias Mircea-Marius	<i>absent</i>
Barbu Daniel-Constantin	prezent
Barbu Tudor	prezent
Bădălău Niculae	prezent
Bălu Marius	prezent
Belacurencu Trifon	prezent
Bereanu Neculai	prezent
Biró Rozalia-Ibolya	prezentă
Blaga Vasile	prezent
Boagiu Anca-Daniela	prezentă
Boboc Cătălin	prezent
Bodea Cristian-Petru	prezent

Bodog Florian-Dorel	prezent
Boeriu Valeriu-Victor	prezent
Bota Marius-Sorin-Ovidiu	prezent
Bujor Dumitru-Marcel	prezent
Bumbu Octavian-Liviu	prezent
Burlea Marin	prezent
Butnaru Florinel	prezent
Butunoi Ionel-Daniel	prezent
Cadăr Leonard	concediu medical
Calcan Valentin-Gigel	prezent
Câmpeanu Mariana	<i>absentă</i>
Chelaru Ioan	prezent
Chiriac Viorel	prezent
Chiru Gigi Christian	prezent
Chiuariu Tudor-Alexandru	delegație
Coca Laurențiu Florian	prezent
Constantinescu Florin	prezent
Cordoș Alexandru	prezent
Corlățean Titus	prezent
Coste Marius	prezent
Costoiu Mihnea-Cosmin	prezent
Cotescu Marin- Adrănel	prezent
Crețu Gabriela	prezentă
Cristache Iulian	<i>absent</i>
Cristina Ioan	prezent
Croitoru Cătălin	prezent
Deneș Ioan	prezent
Dincă Mărinică	prezent
Dobra Dorin-Mircea	prezent
Dobrițoiu Corneliu	prezent
Donțu Ovidiu-Liviu	prezent

Dumitrescu Cristian-Sorin	prezent
Dumitrescu Florinel	prezent
Dumitrescu Iulian	prezent
Durbacă Eugen	prezent
Duruț Aurel	prezent
Ehegartner Petru	prezent
Federovici Doina-Elena	prezentă
Fifor Mihai-Viorel	prezent
Filip Petru	prezent
Firea Gabriela	prezentă
Florian Daniel Cristian	<i>absent</i>
Flutur Gheorghe	prezent
Frătean Petru-Alexandru	prezent
Geoană Mircea-Dan	prezent
Ghilea Găvrilă	prezent
Ghișe Ioan	prezent
Grapă Sebastian	prezent
Grigoraș Viorel	prezent
Hașotti Puiu	prezent
Ichim Paul	prezent
Igaș Traian-Constantin	prezent
Iliescu Lucian	prezent
Ilieșiu Sorin	prezent
Ioniță Dan-Aurel	prezent
Iovescu Ioan	prezent
Isăilă Marius-Ovidiu	prezent
Jipa Florina-Ruxandra	prezentă
Klárík László-Attila	prezent
László Attila	prezent
Lazăr Sorin-Constantin	prezent
Luchian Dragoș	prezent

Luchian Ion	prezent
Marian Dan-Mihai	prezent
Marian Valer	prezent
Marin Nicolae	prezent
Markó Béla	<i>absent</i>
Mazăre Alexandru	prezent
Mihai Alfred-Laurențiu-Antonio	prezent
Mihai Cristian-Dănuț	prezent
Mihai Neagu	prezent
Mihăilescu Petru-Șerban	prezent
Miron Vasilica-Steliana	prezentă
Mitu Augustin-Constantin	prezent
Mocanu Victor	prezent
Moga Nicolae	prezent
Mohanu Nicolae	prezent
Motoc Octavian	prezent
Mutu Gabriel	prezent
Nasta Nicolae	prezent
Năstase Ilie	prezent
Neagu Nicolae	prezent
Neculoiu Marius	prezent
Nicoară Marius-Petre	prezent
Nicolae Șerban	prezent
Nistor Vasile	prezent
Niță Mihai	prezent
Nițu Remus-Daniel	prezent
Obreja Marius-Lucian	prezent
Oprea Dumitru	delegație
Oprea Gabriel	Guvern
Oprea Mario-Ovidiu	prezent
Oprea Ștefan-Radu	prezent

Pașca Liviu-Titus	<i>absent</i>
Pașcan Emil-Marius	present
Pataki Csaba	present
Pavel Marian	present
Păran Dorin	present
Păunescu Teiu	present
Pelican Dumitru	<i>absent</i>
Pereș Alexandru	present
Pop Gheorghe	present
Pop Liviu-Marian	present
Popa Constantin	present
Popa Florian	present
Popa Ion	present
Popa Mihaela	prezentă
Popa Nicolae-Vlad	present
Popescu Corneliu	<i>absent</i>
Popescu Dumitru-Dian	present
Popescu-Tăriceanu Călin-Constantin-Anton	present
Purec Ion-Simeon	present
Rădulescu Cristian	present
Rogojan Mihai-Ciprian	present
Rotaru Ion	present
Saghian Gheorghe	present
Savu Daniel	present
Sârbu Ilie	present
Severin Georgică	present
Silistru Doina	prezentă
Stuparu Timotei	present
Suciu Matei	present
Șova Dan-Coman	present
Tánczos Barna	present

Tămagă Constantin	prezent
Tătaru Dan	prezent
Tătaru Nelu	prezent
Teodorovici Eugen-Orlando	prezent
Tișe Alin-Păunel	prezent
Toma Ion	prezent
Todirașcu Valeriu	prezent
Tomoiagă Ștefan-Liviu	prezent
Tudor Doina-Anca	<i>absentă</i>
Țapu Nazare Eugen	prezent
Ungureanu Mihai-Răzvan	<i>absent</i>
Valeca Șerban-Constantin	prezent
Vasiliev Marian	prezent
Vâlcov Darius-Bogdan	prezent
Vegh Alexandru	prezent
Verestóy Attila	prezent
Vochițoiu Haralambie	prezent
Voinea Florea	prezent
Volosevici Andrei-Liviu	<i>absent</i>
Vosganian Varujan	<i>absent</i>
Zisu Ionuț-Elie	prezent

Au răspuns apelului 133 de senatori.

*

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Vă mulțumesc, domnule secretar.

Doamnelor și domnilor senatori, vă rog să luați loc în sală.

Doamnelor și domnilor senatori, vă rog să luați loc în sală, pentru a putea începe ședința.

(Discuții la prezidiu.)

Domnule senator Moga, domnule senator Popa, vă rog să luați loc. Domnule senator Obreja, vă rog să luați loc în sală. Luați loc la pupitru dumneavoastră. Domnule senator Voinea...

Vă mulțumesc mult.

Domnule secretar general Vărgău, vă mulțumesc. *(Discuții la prezidiu.)*

Doamnelor și domnilor senatori,

Declar deschisă ședința plenului Senatului și vă anunț că, din totalul de 168 de senatori, și-au înregistrat prezența 133. Cvorumul legal de lucru este de 85 de prezențe.

Ședința Senatului o voi conduce asistat de domnii senatori Mario-Ovidiu Oprea și Ion-Simeon Purec.

Programul de lucru pentru această zi: avem, de la 10.00 la 13.00, lucrări în plen.

Sunt comentarii, observații în legătură cu programul de lucru?

Dacă nu sunt, atunci supun votului dumneavoastră programul de lucru. Votul este deschis.

100 de voturi pentru, un vot împotriva, nicio abținere.

Programul a fost aprobat.

Ordinea de zi pentru ședința plenului de astăzi a fost distribuită. Dacă nu sunt comentarii, supun votului dumneavoastră ordinea de zi.

Vă rog să votați. Votul este deschis.

115 voturi pentru, un vot împotriva, nicio abținere.

Ordinea de zi a fost aprobată.

*

La punctul 1, secțiunea I a ordinii de zi, avem aprobarea programului de lucru al Senatului pentru perioada 30 martie – 4 aprilie 2015.

Aveți propunerea în mapă, făcută de Biroul permanent și aprobată în Biroul permanent.

Sunt comentarii în legătură cu acest program?

Dacă nu, spun votului dumneavoastră programul de lucru prezentat. Votul este deschis.

116 voturi pentru, un vot împotriva, nicio abținere.

Programul de lucru pentru săptămâna 30 martie – 4 aprilie a fost aprobat.

*

La punctul 2, din secțiunea I, avem dezbaterile și votul asupra Cererii nr. 2/22716/13.03.2015 a ministrului justiției, însoțită de solicitarea Parchetului de pe Lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de încuviințare a reținerii și arestării domnului senator Șova Dan-Coman, formulată în Dosarul nr. 122/P/2012 al Direcției Naționale Anticorupție.

Stimați colegi,

În legătură cu solicitarea Parchetului, Biroul permanent a hotărât să propună repartizarea timpului maxim alocat pentru dezbateri după cum urmează:

I. Domnul senator Dan-Coman Șova intervine la începutul și la încheierea dezbaterilor;

II. Timpul maxim alocat grupurilor parlamentare pentru dezbateri este de 30 de minute, potrivit numărului membrilor lor, calculat la 10 secunde pentru fiecare parlamentar, respectiv:

- Grupul parlamentar al PSD – 76 de senatori, 13 minute;
- Grupul parlamentar al PNL – 62 de senatori, 11 minute;
- Grupul parlamentar Liberal Conservator – 13 senatori, 2 minute;
- Grupul parlamentar al UDMR – 8 senatori, 2 minute;
- senatori neafiliați – 9, timp alocat: 2 minute.

Sunt observații?

Supun votului dumneavoastră propunerea de repartizare a timpilor de intervenție pentru grupurile parlamentare. Votul este deschis.

111 voturi pentru, niciun vot împotriva, nicio abținere.

Repartizarea timpilor a fost aprobată.

Invit în continuare reprezentantul Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări pentru prezentarea raportului. Microfonul 7.

Domnule senator, aveți cuvântul.

Domnul Ovidiu-Liviu Donțu:

În ședința din 17 martie 2015, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului, analizând documentele primite de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cuprinzând copii ale materialului probator, a hotărât să-l invite pe domnul senator Dan-Coman Șova să studieze materialele menționate și să-și exercite dreptul la apărare.

În ședința din 18 martie, Comisia juridică l-a audiat pe domnul senator Dan-Coman Șova, care și-a exercitat dreptul la apărare.

Comisia juridică, în ședința din 18 martie 2015, a hotărât, cu majoritate de voturi, să admită solicitarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție transmisă Senatului României în vederea încuviințării reținerii și arestării privindu-l pe domnul Șova Dan-Coman, senator în Parlamentul României, în Dosarul penal nr. 122/P/2012, transmisă Senatului cu adresa nr. 2/22716/13.03.2015.

În consecință, Comisia juridică supune plenului Senatului adoptarea prezentului raport, întocmit cu respectarea prevederilor art. 172 din Regulamentul Senatului, și solicitarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Vă mulțumesc, domnule senator.

În continuare, îl invit pe domnul senator Dan-Coman Șova, dacă dorește să-și expună punctul de vedere.

Domnul senator Șova, la microfonul central.

Domnul Dan-Coman Șova:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Vă spun bună dimineța!

Am început această zi într-un mod foarte plăcut, împreună cu câțiva colegi la Grupul de rugăciune, pentru că este Bunavestire, și vreau, în primul rând, să vă fac o urare: Dumnezeu să fie cu fiecare dintre noi și să se facă așa cum o să vrea El!

A doua chestiune. Vreau să vă spun că am fost întotdeauna foarte onorat să vorbesc de la această tribună și sunt foarte onorat să vorbesc și astăzi, deși este un moment, evident, delicat.

În privința mea a fost formulată o cerere pentru reținere și arestare, pentru o presupusă faptă de complicitate morală la abuz în serviciu. Complicitatea morală, în opinia celor care mă cercetează, ține de faptul că eu, în anul 2007, aș fi convins doi directori de la complexurile energetice Rovinari și Turceni să încheie contracte de asistență juridică cu societatea în care eram și eu asociat. Nu numai că nicio probă de la dosar nu indică acest lucru, dar toate probele de la dosar indică contrariul acestui lucru.

Și aș vrea să vă spun câteva cuvinte despre această prezumtivă faptă.

Dincolo de faptul că este presupusă o complicitate la abuz în serviciu, deci nu o faptă de corupție, ci o faptă de serviciu, dincolo de faptul că sunt acuzat nu în calitate de senator, de lider de partid, de fost ministru, sunt acuzat pentru o activitate de avocat pe care am avut-o înainte să intru în Senatul României.

În luna septembrie am depus un memoriu în cinci volume, explicativ, în care am solicitat și un supliment de probatoriu cu același expert al DNA-ului. Nu i s-a dat curs. Dar, firește, aici nu este o tribună de dezbateri a unui dosar și de aceea o să vă spun cu toată responsabilitatea că a fost vorba de trei contracte.

În două dintre ele, Rovinari și Turceni erau acționate în instanță, de către întreprinderea de închidere a minelor, pentru creanțe foarte mari, riscul fiind atunci de intrare în faliment a celor două complexuri și de pierdere a multor mii de locuri de muncă. Nu am participat deloc la această acțiune, dar colegii din societatea în care eram și eu asociat care au participat au raportat un real succes, care se vede și astăzi la Rovinari și la Turceni, chiar dacă sunt împreună în complex cu Oltenia, iar oamenii locului cunosc foarte bine care a fost cumpăna aceluia an în care s-au câștigat litigiile.

Și aici vreau să fac un apel, pentru că Rovinari și Turceni erau, la vremea respectivă, la AVAS și șeful AVAS-ului era domnul senator Atanasiu și cred că domnul senator Atanasiu, într-o zi în care creștinește nu avem voie să ne certăm, vă poate confirma că nimic din ceea ce s-a întâmplat acolo nu a avut vreo umbră de nelegalitate.

De asemenea – și insist să spun acest lucru, pentru că trebuie să spunem adevărul –, unul din cele trei contracte a vizat recuperarea unei creanțe de 48 de milioane de RON a complexului Turceni de la Electrica. Colegii mei au reprezentat Turceniul și au obținut această sumă. Electrica a fost

reprezentată de societatea de avocatură a doamnei președinte Alina Gorghiu. Îmi este foarte greu să cred că doamna președinte Alina Gorghiu nu-și aduce aminte cu precizie că în această tranzacție, între Turceni și Electrica, nu a fost absolut nimic ilegal. Din contră, s-a respectat legea de sus până jos.

Și mă bucur că se află în rândurile colegilor liberali astăzi domnul senator – și fost președinte al AVAS – Atanasiu, care cunoaște foarte bine situația între complexurile energetice și întreprinderea de închidere a minelor și știe câte eforturi s-au făcut atunci pentru a salva situația. Și, de asemenea, mă bucur că doamna președinte Alina Gorghiu a reprezentat Electrica în cel de-al treilea litigiu și, de asemenea, vă poate confirma, cu toată precizia, că acolo nu a fost vorba de nicio ilegalitate.

Sunt chestiuni pe care vreau să le cunoașteți, pentru că nu m-ați auzit niciodată plângându-mă că am intrat pentru prima oară în Senatul României în 2008 cu această problemă după mine purtată în presă – Rovinari, Turceni – fără să știe nimeni niciodată despre ce a fost vorba acolo și de câte ori am vrut să explic nu mi s-a dat ascultare sau nu s-a dorit să fiu înțeles.

Nu m-ați auzit niciodată reproșând faptul că fosta societate în care am fost asociat a făcut obiectul a trei controale ale ANAF și trei controale ale Gărzii Financiare pe același subiect. Și în cele șase controale pe Rovinari-Turceni nu s-a găsit niciodată niciun fel de problemă. Ultimul control al Gărzii Financiare, din 2013, ordonat chiar de către Direcția Națională Anticorupție.

Nu m-ați auzit niciodată plângându-mă – din contră, am spus că procurorii trebuie să cerceteze –, dar vin și mă plâng astăzi și spun că nu cred că este firesc să aflu de la televizor că cineva îmi solicită reținerea și arestarea după ce refuză să-mi dea acces la dosar începând cu luna septembrie 2014. Nu cred că este firesc să fie lansate în spațiul public acuzații foarte grave, aceea că am încercat să obstruționez ancheta, fără să fiu niciodată întrebat de aceste lucruri și fără să mi se dea posibilitatea să explic aceste lucruri.

Și vreau să le rememorez, pentru că nu îmi este rușine să vorbesc atunci când sunt nevinovat.

S-a spus că am încercat obstrucționarea anchetei începute în august 2014, pentru că aș fi ordonat să se distrugă harduri în 2010. Deci eu, în 2010, pentru a obstrucționa ancheta din 2014, am ordonat să se distrugă niște harduri.

Dar situația este mult mai complexă și colegilor de la Comisia juridică le-am spus. Un om s-a dus în fața procurorului și a spus acest lucru: într-o sâmbătă din 2010, Dan Șova – care nu se mai afla în firmă de un an și ceva – mi-a cerut să distrug niște harduri. Foarte bine. Și procurorul l-a întrebat: ați făcut singur acest lucru sau cu cineva? Și acea persoană a spus: am distrus hardurile cu domnul acesta. L-a chemat procurorul și domnul respectiv a spus: nu este adevărat, nu am distrus în viața mea niciun hard, nici la cererea domnului Șova, nici cu acest domn, nici nu le-am aruncat. Și, cu toate asta, pe lângă multe alte argumente care nu pot face astăzi obiectul dezbaterii aici, mi s-a solicitat arestarea fără niciun fel de probă, susținând că în 2010 am obstrucționat ancheta care a început în august 2014.

S-a spus că am falsificat documente pe care le-am depus la dosarul cauzei. Am explicat colegilor că, dacă domnul procuror m-ar fi chemat să mă întrebe, i-aș fi dat un exemplu.

Domnia Sa a tras o concluzie: avem 11 documente falsificate în 2011, care atestă situație nereală. Toți martorii pe care i-a audiat i-au spus că situația atestată în respectivele procese-verbale este reală. Și nu erau niște procese-verbale complicate, erau procese-verbale în care se stabilea că responsabilul de client pentru Rovinari-Turceni era unul din asociații mei, altul decât eu.

Le-am arătat colegilor de la Comisia juridică o chestiune foarte simplă. Unul, de exemplu, din cele 11 procese-verbale care se pretind a fi falsificate în anul 2011 l-am depus la dosarul cu Monica Macovei în aprilie 2010. Nu m-a chemat nimeni să mă întrebe, pentru că i-aș fi spus domnului procuror că este cel puțin năstrușnică ideea de a-ți imagina că cineva a falsificat un act în 2011 și, cu toate acestea, l-a depus la un dosar de instanță în 2010, cu borderou și cu filă numerotată. Dar nu am fost întrebat. În schimb, mi s-au cerut reținerea și arestarea în Parlamentul României pentru falsuri.

Dincolo de faptul că nu este aici, firește, locul pentru a vă spune câte amănunte am spus la Comisia juridică, mi se pare foarte important de menționat că procurorul, la cererea avocatului care mă reprezintă... o cerere normală cred, suntem cu toți oameni civilizați... și a spus: domnule, dacă sunt false, faceți o expertiză. S-a refuzat expertiza.

Am 20 de ani de avocatură, falsul nu se poate demonstra decât cu expertiză. Mai mult decât atât, Codul de procedură penală prevede foarte clar, atunci când ai o ipoteză de fals, ce trebuie să faci printr-o expertiză. Nu s-a făcut.

S-a spus că am influențat martorii. Și s-a trimis o declarație... o jumătate de declarație a cuiva, în cealaltă jumătate, care nu este trimisă Senatului, martorul respectiv spunând: „Nu am înțeles că ar exista o asemenea legătură între audierea cuiva și discuția pe care aș fi avut-o cu domnul Dan Șova.”

Dar vreau să vă spun un amănunt. În cauză au fost audiați circa 100 de martori de la Rovinari, de la Turceni, de la Electrica, de la AVAS, de la „Șova și asociații”. N-a existat nici măcar un martor, unul, care să spună: „Am vorbit cu Dan Șova în ultimele luni.” De la Rovinari și Turceni n-a existat cineva care să spună: „Am vorbit cu Dan Șova în ultimii ani”.

A fost o declarație a unui fost director de la Rovinari – n-o să-i pomenesc numele, pentru că e suficient că nu e cercetat și dânsul –, a spus: „Nu l-am cunoscut pe Dan Șova în viața mea. L-am văzut numai la televizor.”

Vreau să știți de la mine că, din momentul 14... 13 august, când s-a început urmărirea penală împotriva mea, deși nu am avut interdicție din partea cuiva de a mă vedea sau de a vorbi cu martori, am evitat cât am putut și nu am vorbit absolut cu nimeni. Unii dintre cei audiați sunt mai apropiați de mine. De exemplu, este un martor audiat care este mecanic auto și care îmi repară mașina, și care, în

perioada asta, are mașina mea, fărâmată, la el în garaj. Da, cu acesta m-am văzut. Dar nu mi-am imaginat că în cauza Rovinari – Turceni îmi va fi audiat mecanicul care îmi repară mașina.

Vreau să știți că, în ideea de a păstra o linie față de această anchetă, nu numai că am evitat, dar am fost și într-o situație absolut delicată. Și nu v-o spun ca să vă sensibilizez sau ca să mă victimizez, dar este o situație reală. Acum două săptămâni, joi, a murit o persoană foarte dragă mie, mă refer la mama surorii mele vitrege, o doamnă care m-a crescut mai mulți ani, și la înmormântarea dânzei m-am trezit, la cimitir, cu doi dintre cei care tocmai fuseseră audiați în dosar. Și am fost pus într-o situație absolut dificilă. N-am stat la slujbă, am stat la distanță foarte mare de cortegiu, nu m-am apropiat de mormânt și am plecat mult înainte să se termine tot, tocmai pentru a mă feri, cu orice precauție, de a intra în contact cu vreunul dintre oamenii audiați, care ar fi putut da o declarație semnificativă în dosar.

Întrebarea este dacă mă opun justiției. Nu. Sunt un om care are 20 de ani de justiție, mă mândresc cu 20 de ani de catedră, cu 20 de ani de avocatură, sunt un om serios, nu voi protesta niciodată. Deși consider nedrept, nu voi protesta, dacă un procuror mă anchetează, dar voi avea rezerve foarte mari în momentul în care mi se solicită reținerea și arestarea în condițiile pe care vi le-am spus. Și suntem conștienți cu totul că acesta este un discurs public, deci nu mi-aș putea permite să mint în raport cu ce am spus aici. Nu cred că reținerea și arestarea rezolvă problema. Cred că trimiterea în judecată a acestui dosar pe care...

Vă spun sincer, am obosit. De ani de zile se discută posibilitatea ca la Rovinari și Turceni să fi existat probleme. Îmi doresc ca domnul procuror să trimită o dată acest dosar în instanță și să ne judecăm. Dar n-o să fiu ipocrit cu dumneavoastră și o să vă spun să votați așa cum doriți. Nu. O să vă rog cu prietenie, cu onoare și colegialitate, să înțelegem un lucru, anume că noi, prin legiferare, am dat Parchetului și Direcției Naționale Anticorupție toate mijloacele, toate posibilitățile legale, toată finanțarea necesară, toți experții, toată tehnica, tot personalul pe care l-au cerut pentru a combate un flagel pe care îl considerăm cu toții nedrept pentru România. Și am păstrat pentru noi, cetățenii României, fie că suntem parlamentari, fie că nu suntem parlamentari, un singur lucru: libertatea.

Încerc să-mi imaginez cum ne putem noi gândi că un om s-ar putea apăra din detenție împotriva unui sistem care are la dispoziție toate mijloacele. Or, eu cred că, dacă discutăm despre egalitate, despre egalitatea părților în proces, despre posibilitatea de a te apăra, aceasta nu se poate face decât în libertate.

N-o să mă plâng în fața dumneavoastră de o realitate foarte clară, anume că, de când a început acest dosar, alerg să-mi demonstrez nevinovăția, ceea ce nu este firesc și știți cu toții foarte bine. Trebuie cineva să-ți demonstreze vinovăția.

Aleg să-mi demonstrez nevinovăția. Mă supun și acestui lucru nefiresc, dar, vă rog – și o spun cu demnitate – să-mi dați posibilitatea, prin votul dumneavoastră de astăzi, respingând cererea

Direcției Naționale Anticorupție, să mă pot apăra ca om liber. Și vă garantez că, peste câțiva ani, peste doi-trei ani, când vom avea soluția definitivă în acest dosar, veți constata că nu ați greșit.

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Mulțumesc, domnule senator.

Acum, sigur, dau cuvântul grupurilor parlamentare pe baza timpilor aprobați mai înainte prin votul dumneavoastră.

Cine se înscrie la cuvânt?

De la prezidiu: Doamna Cristiana Anghel.

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Doamna senator Anghel. (*Discuții la prezidiu.*)

Doamna Cristiana-Irina Anghel:

Mulțumesc, domnule președinte.

Țin să precizez că nu vorbesc în numele grupului meu, ci vorbesc în nume personal.

Și voi spune că sunt de acord ca toți cei care au încălcat legea și care au comis infracțiuni să fie pedepsiți și să răspundă așa cum spune legea românească, dar, normal este ca, în această țară, situația de fapt să fie libertatea, iar omul respectiv, dacă n-a comis o faptă cu violență, dacă nu e pedofil, dacă nu e violator, să poată să-și susțină – deși este aberant – nevinovăția în libertate, mai ales că dumnealui este un demnitar, este ales și, în spatele domnului Șova, ca și al domnului Vâlcov, stau zeci de mii de voturi.

Rugămintea mea pentru colegii mei din Senat și pentru dumneavoastră, domnule președinte, ar fi să-mi explicați și mie în ce caz ne încadrăm noi de data aceasta. Și aș vrea inclusiv Comisia juridică să-mi explice, că eu n-am înțeles.

Deci se spune că:

„Senatul are dreptul să ceară punerea sub urmărire penală a membrilor Guvernului, potrivit dispozițiilor legii nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

Păi, domnul Vâlcov este acuzat de ceva ce a făcut pe timpul când era primar, domnul senator Șova este acuzat de ceva ce ar fi făcut dumnealui în momentul în care era avocat. Se încadrează răspunderea ministerială? Nu.

Mergem la articolul următor:

„Dezbaterea are loc pe baza raportului întocmit fie de o comisie permanentă, ca urmare a unei anchete desfășurate în condițiile art. 76, fie de o comisie de anchetă.”

Raportul comisiei se încheie cu prioritate.

„Dacă Senatul se hotărăște să ceară punerea sub urmărire penală a unui membru al Guvernului, președintele Senatului va adresa ministrului justiției o cerere pentru începerea urmăririi penale, potrivit legii. De asemenea, va înștiința Președintele României pentru eventuala suspendare din funcție a acestuia.”

Este perfect logic. În momentul în care ești ministru în Guvernul României și ai fost investit în funcția respectivă de către Parlament, este normal ca Parlamentul să vină să te tragă la răspundere pentru ceea ce ai făcut în mandatul tău de ministru. Dar cum putem noi să tragem la răspundere sau să cerem Parchetului urmărirea penală? Pentru că noi nu încuviințăm, de fapt, o cerere aici, noi cerem ministrului justiției sau șefului Parchetului General să fie anchetat. Pentru ce? Pentru un mandat de primar sau pentru un mandat... sau pentru o meserie liberală?

Deci dumnealor nu sunt acuzați de ceva ce au făcut în timpul exercitării mandatului de ministru. Prin urmare, suntem în afara Regulamentului.

Mergem pe statut și avem așa: art. 23 alin. (2) – „Urmărirea și trimiterea în judecată penală se pot face numai de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.”

Orice novice în drept știe că, în momentul în care se precizează „numai”, deci atunci numai Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție are dreptul să facă lucrul acesta.

DNA-ul este Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție? Nu. Este ceva cu totul separat, pentru că nici măcar nu se supune, pe legea de organizare, de aceea este ordonator de credite, deci este independent. Multă lume reproșează și spune: dar ce face ministrul justiției?! Dar ce face procurorul general de nu ia nicio măsură?! Nu poate. Legal. Uitați-vă pe Legea de organizare a DNA-ului și veți constata că nimeni nu poate să facă nimic.

Ne uităm la Constituție, care este legea legilor, și spune la Constituție... Imediat. Deci: „Urmărirea și trimiterea în judecată penală se pot face numai de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”

Domnilor, eu înțeleg, dacă a făcut cineva o infracțiune... Și sunt cruntă pentru cei care au furat bani din banul public: să răspundă și, mai ales, să dea și banii înapoi! Dar, având în vedere că aici este forul superior și suprem legislativ, hai să nu încălcăm noi legea doar de dragul de a face dreptate și de a fi dreptatea noastră, și de a fi mai catolici decât papa.

Rog pe cineva care este de specialitate, din Comisia juridică, să-mi explice și mie dacă noi suntem în legalitate acceptând să cerem noi să fie anchetați respectivii doi și pe ce articol din Regulament, din statut și din Constituție ne aflăm. Ca să fim în legalitate.

Mulțumesc.

Oricum, eu voi vota împotriva arestării preventive. În momentul în care va veni o cerere pentru anchetare, atunci, da, sunt de acord ca toți să fim anchetați și să se constate dacă am făcut... am comis

infracțiuni în mandat sau înainte. Dar o arestare preventivă pentru un senator care n-a comis fapte cu violență nu cred că trebuie să aprobăm sau, mai bine zis, să cerem noi. Pentru că asta se întâmplă. Noi cerem. De ce să cerem noi lucrul acesta? (*Aplauze.*)

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Mulțumesc, doamna senator.

Fără să am pretenția să vă dau un răspuns juridic foarte extins, răspunsul la întrebarea dumneavoastră îl găsiți în art. 72 alin. (2) din Constituție, iar în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor legale pentru solicitarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte, evident că aceste cerințe legale au fost verificate de Comisia juridică, iar în ceea ce privește oportunitatea solicitării, avem dreptul, pe care îl vom exercita ulterior, de a vota.

În continuare, îi dau cuvântul domnului senator Bodea.

Domnul Cristian-Petru Bodea:

Drage colege,

Dragi colegi,

Suntem în fața unor decizii ce vor afecta în mod grav soarta unor oameni, a unor familii întregi. Arestarea unui cetățean român este un pas important în actul de justiție, dar și un pas periculos în viața unui om. De aceea, această decizie trebuie cântărită bine, trebuie măsurată de zeci ori de către cei mandatați de lege: judecătorul și procurorul.

Regulile statului român sunt clare: Parlamentul face legi, justiția le aplică. Noi, parlamentarii, trebuie să fim primii care respectăm legile pe care le dăm. Dacă nu sunt bune, haideți să le schimbăm. Ni se pare că se fac dosare prea ușor și se arestează prea repede în România? Haideți să corectăm legea cu grăbire. Dar, până atunci, nu avem permisiunea să facem excepții, nu avem dreptul să nu aplicăm legile în vigoare.

De aceea, vă spun azi, în numele Partidului Național Liberal, că noi nu ne putem substitui justiției. Noi, parlamentarii, nu putem să decidem dacă un cetățean al României poate sau nu să fie arestat, nu-i așa?! De ce am avea atunci dreptul să o facem pentru un coleg de-al nostru?! Nu este și el cetățean al României?! Nu se supune și el legilor din România?! Suntem noi, parlamentarii, mai presus de lege?!

Decizia finală asupra oportunității arestării aparține justiției. Judecătorul este suveran. Noi nu putem și nu avem dreptul să ne substituim judecătorului. Așa spun legile pe care noi, aici, le-am făcut, așa o cer și cetățenii pe care-i reprezentăm.

În consecință, senatorii PNL vor vota azi pentru a aproba cererile de încuviințare a reținerii și arestării domnilor senatori Dan Șova și Darius Vâlcov. Sunt și colegii noștri și avem toată grija pentru viețile lor, dar mandatul cetățenilor ne cere să avem toată grija și pentru aplicarea legilor din România, care spun limpede că judecătorul decide arestarea, nu Parlamentul.

Vă mulțumesc.

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Mulțumesc, domnule senator.

Este înscris la cuvânt domnul senator Ghișe.

Domnule senator Barbu, vă dau cuvântul, după aceea.

Domnul Mario-Ovidiu Oprea (de la prezidiu):

Doamna Jipa.

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Da, sigur.

Nu am observat, ne scuzați, vă înscriu la cuvânt.

Domnul Ioan Ghișe:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Distinse doamne colege senator și distinși colegi senatori,

Vin în fața dumneavoastră pentru a pune în discuție niște chestiuni de principiu. Art. 72 alin. (2) din Constituție se coroborează în speța noastră cu art. 69 din Constituție: orice vot imperativ este nul.

La art. 72 alin. (2) spune așa: cercetarea penală și trimiterea în judecată a deputaților și senatorilor se pot face, dar – spune textul – reținerea, percheziția și arestarea se fac doar cu încuviințarea Camerei, în cazul nostru, a Senatului.

Există numeroase spețe... jurisprudență CEDO, care, potrivit Constituției României, are rang juridic ierarhic superior... Și prin Recomandarea nr. R (80) 11 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei se specifică faptul că arestarea unui prezumtiv inculpat se face doar când sunt pericole de fugă, de obstrucționare a justiției și de a comite o nouă infracțiune gravă. Și mai explicit, în interpretarea art. 5 din Convenție, s-au ridicat la rang de principii necesitatea, proporționalitatea măsurilor preventive și obligația de a fi analizată posibilitatea dispunerii unor măsuri alternative prevenției.

Or, noi, senatorii, suntem chemați acum să dăm un vot pentru sau împotriva reținerii și arestării.

Când s-au petrecut aceste fapte? Acum mulți ani, înainte ca cei doi domni senatori să fi dobândit calitatea de senator. Într-un caz, pentru activitatea de avocat, în alt caz, pentru activitatea de demnitar public local – primar.

Și atunci, întrebarea de principiu la care trebuie să ne răspundem este următoarea: din moment ce Constituția, în alin. (2) al art. 72, precizează că pot fi trimiși în judecată, de ce nu sunt trimiși în judecată? Pentru că arestarea sau reținerea sunt etape de procedură care au ca finalitate trimiterea în judecată.

Personal cred că ceea ce fac Parchetul și Ministerul Public este o încercare metodică și consecventă de discreditare a Parlamentului prin a-i pune această bilă fierbinte în brațe: să ne votăm arestări, rețineri. E logic să fie așa pentru fapte în condiția de demnitari, senatori, dacă e cazul, miniștri.

Noi, aici, suntem în situația unor fapte dinaintea condiției de demnitar la nivel național, senator. Și atunci, personal mă întreb: dacă sunt probe, de ce nu i-a trimis în judecată? De ce ni se cere nouă – cei mai mulți dintre noi nu suntem juriști – să decidem asupra arestării, cât timp faptele nu s-au petrecut acum, în trecutul recent, cum s-ar spune?

De aceea, cred, cum bine spunea doamna senator Anghel, că este bine să cumpănim și să votăm potrivit conștiinței fiecăruia, pentru că, de regulă, poporul este – și nu doar poporul român –, așa se spune, la fel de înțelept ca mama.

Așadar, cu cele spuse și ținând cont de jurisprudența internațională, stimați colegi, ne aflăm... Dacă vă aduceți aminte, un discurs asemănător am purtat în legătură cu doamna senator Ecaterina Andronescu. Să vii, după mulți ani de zile, să ne ceri nouă – pe unii dintre dâșii nici nu-i cunoșteam acum mulți ani de zile – să încuviințăm arestarea, dar... deși nu sunt probe, nu-s trimiși în judecată, este o problemă grea.

Merită să reflectăm fiecare și să votăm cu înțelepciune.

Mulțumesc pentru atenție. (*Aplauze.*)

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Mulțumesc, domnule senator.

Are cuvântul domnul senator Tudor Barbu și se pregătește doamna senator Jipa.

Dacă mai dorește cineva să se înscrie la cuvânt, să ridice mâna.

Domnul Tudor Barbu:

Mulțumesc mult, domnule președinte.

Doamnelor și domnilor colegi,

Am să fac două afirmații irefutabile. Principiul fundamental care stă la baza existenței statului de drept în România este separația puterilor în stat. Nimeni din această sală nu contestă. Este una dintre cărămizile care stau la baza democrației în România de după decembrie 1989.

Noi reprezentăm aici, prin votul pe care populația cu drept de vot l-a dat, reprezentăm forul legiuitor, adică puterea legiuitoare.

Cei care ne-au trimis documentele pe care le analizăm reprezintă puterea judecătorească, o altă putere a statului român, la fel de serioasă, fundamentată și puternică în stat, ca și puterea legiuitoare, ca și cea executivă.

A doua afirmație. Instituția imunității reprezintă, nu doar în România, în foarte multe țări civilizate și cu democrație mai consolidată, din păcate, decât cea pe care încă o construim în România, și o facem cu stângăcie de multe ori, instituția, spuneam, a imunității este o protecție firească în cazul unor abuzuri. Legiuitorul – și în acele țări, ca și în țara noastră – s-a gândit așa: domnul Șova, ca să-l dăm ca exemplu, pentru că, astăzi, despre Domnia Sa se vorbește, reprezintă, cum bine a spus colega

noastră Anghel, zeci de mii de voturi, deci voință populară, și, conform Constituției, reprezintă modul prin care cetățeanul român își exercită suveranitatea în stat. Asta este domnul Șova: o parte a suveranității poporului român în stat, adică reprezentantul celor care l-au trimis prin vot aici.

De ce spun asta? Ca să nu creadă nimeni că Partidul Național Liberal nu înțelege instituția imunității parlamentare. O înțelege perfect.

Eu am ascultat, ca modest absolvent de facultate de drept, cutremurat ceea ce a spus domnul senator Șova, dânsul fiind chiar de-adevăratale un practicant în mecanismul de justiție din România, pentru că ceea ce a spus Domnia Sa, pe mine și probabil că pe mulți dintre dumneavoastră, ne-a condus cu gândul că suntem în fața unui abuz. Căci de aia instituția imunității funcționează, ca să ne ferească pe noi, aleșii neamului, de abuzuri, pentru că, altfel, ar fi o încălcare gravă a art. 16 din Constituție, care spune că toți – și ăi de votează, și ăi de-i votat – suntem egali în fața legii și niciunul nu-i mai presus de ea. Dar, pentru a preveni abuzurile pe care cineva le-ar putea face împotriva aleșilor neamului, a instituit acest filtru numit imunitate parlamentară. Nu o s-o detaliez de câte feluri este, că o știm cu toții foarte bine.

Dacă suntem în fața unui abuz, pe care eu l-am ascultat ca și cum ar fi la limita unei poliții politice, mă cutremură altceva: cum mă situez eu – cetățeanul Barbu, nu senatorul Barbu – în raport cu justiția din România, de vreme ce una dintre cele mai puternice instituții ale acestui mecanism juridic, DNA-ul, este la limita poliției politice, pentru că aicea suntem.

Și atunci, și atunci, stau și mă întreb, și cu asta termin, ce o să spună presa din rândurile căreia am venit în Parlament – și, probabil, dacă mă ține Dumnezeu sănătos, mă voi întoarce cândva –, ce o să spună presa, după ce vom termina de votat, despre un Parlament nu doar bicameral, ci un Parlament bisistem, pentru că distinșii noștri colegi din Camera Deputaților, într-un timp absolut halucinant de scurt, au votat 6... 18... 325 de arestări în cazul doamnei Udrea, mecanismul fiind același ca și aici: se pune în discuție imunitatea parlamentară, se pune în discuție arestarea unui demnitar – e adevărat, și lider de partid la vremea aceea – și trimiterea lui direct în subsolurile arestului capitalei.

În Senat, într-o speță, nu îmi permit să spun similară... Doamne iartă-mă! Cine sunt eu să analizez elementele constitutive și hârtiile din dosar? Nimeni. Dar, într-o speță similară din punct de vedere parlamentar, adică un demnitar al statului se află la microfoanele Camerei, aici, al Senatului, și spune: nu sunt probe, nu am fost chemat – corect, probabil –, nu există niciun fel de justificare pentru ca eu, demnitar al statului român, să merg în arest sau să fiu reținut. Și înclin să cred că așa este. Numai că ce drept au senatorii – eu, acum, vorbesc în numele Grupului liberal și pe minutele acestuia – liberali să facă diferența aceasta? Ce drept au senatorii liberali să se pună între o putere a statului și alta, din moment ce nu există niciun element de abuz?

Și termin cu întrebarea retorică – sper că nu o să poată să-mi răspundă nimeni la ea –: dacă există un abuz atât de grav în cazul domnului Șova, care instituție îl face și ce implicare politică este în spate? Pentru că, să ataci atât de violent un senator al partidului care guvernează România, este halucinant. Se uită Europa la noi și se crucește. Cum adică?! Ministrul justiției este coleg de partid cu domnul Șova. Președintele României nu poate fi invocat. Guvernul României nu poate fi invocat – sper – ca furnizor de abuz în cazul domnului... Cine face acest grav abuz de a cere arestarea unui senator fără a fi justificată? (*Aplauze.*)

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Doamna senator Jipa, vă rog, aveți cuvântul.

Doamna Florina-Ruxandra Jipa:

Mulțumesc, domnule președinte, în primul rând.

Stimați colegi,

Nu voi apela la cunoștințele mele juridice neapărat și nu voi încerca să vă produc texte de lege. Vă voi spune un singur lucru. Sunt parlamentar de 15 ani. Ceea ce se întâmplă acum în România este ceva cu totul și cu totul ieșit din comun. Libertatea unui om este starea de normalitate.

Vă întreb eu, după un număr de ani de când i se reproșează anumite fapte domnului Șova... Eu l-am ascultat cu mare atenție și la comisie. Pledoaria dânsului a fost impresionantă și la obiect, de aceea nici nu cred că pot să concurez pledoaria pe care a avut-o dânsul. Dar spuneți-mi și mie ce pericol prezintă, pentru că aud tot timpul: pericol pentru... pericol social. Nu! Pericolul social se referă la infracțiune, deci este pericolul social al faptei, la o infracțiune în general. Dar ce pericol prezintă domnul Șova astăzi, colegul nostru, după un număr de nu știu câți ani de la data la care i se impută niște lucruri care, după părerea mea, nu au fost dovedite? Dar nu suntem noi aceia care trebuie să judecăm.

Ceea ce este foarte grav... Și aș vrea să reflectați cu toții la acest lucru, pentru că v-am mai atras o dată atenția de la acest microfon, că veți fi supuși la niște lucruri cu totul și cu totul deosebite. Cine a putut să înțeleagă a înțeles, cine nu, nu. Gândiți-vă că noi nu suntem aceia care să avem dreptul... Că, nouă, ce ni se cere? Reținerea și arestarea... să fim de acord cu reținerea și arestarea domnului Șova. Nu ni se cere să analizăm dosarul sau probele din acest dosar, pentru că... Vreți să vă spun un lucru foarte sincer?! Nu-mi este teamă. Sunt un om curat. Am văzut că am fost bălăcărită zilele astea pe nu știu câte televiziuni total pe nedrept. Mi s-a pronunțat numele și aș vrea ca Biroul permanent chiar să aprecieze... Că am făcut scris la Biroul permanent și la domnul președinte al Senatului.

Stimați colegi,

Ar trebui să ne aplecăm cu multă atenție... Și vă spun ca un om căruia nu-i este teamă, înțelegeți că nu trebuie să vă fie teamă. Această teamă blochează la ora aceasta România. Nu observați?! Niciun primar nu mai semnează nimic, nimeni nu mai semnează de teamă! Vreți să trăiți

într-o asemenea situație?! Vreți, ca senatori ai României – că, acum, mă refer la cei de față, nu pot să mă refer la ceilalți, că, acolo, ei își tranșează cum știu problemele –, vreți să trăiți în această situație?! Vreți să trimiteți oameni care să nu-și poată demonstra nevinovăția pentru că se află în arest?! Pentru ce?! Un om liber, exact cum a spus-o și domnul Șova, altfel își poate demonstra...

Și pe mine m-a impresionat pledoaria de la Comisia juridică. Chiar dacă alți colegi gândesc în alt mod, eu înțeleg să gândesc ca un jurist adevărat. Am fost și judecător, am fost și avocat ca dânsul și nu mi-am permis niciodată, acolo unde erau fapte foarte urâte, să pledez împotriva convingerilor mele. Și, astăzi, vă spun cu toată convingerea că îmi este jenă că ne aflăm în această situație. Mie personal îmi este jenă.

Deci nouă ni se cere – nouă! – ca noi să dispunem – da? –, noi să dispunem reținerea și arestarea unui om – acum, fac abstracție că sunt doi, dar am discutat despre domnul Șova –, nouă ni se cere! Sunteți de acord cu așa ceva? Vă încumetați vreunul să vă asumați acest risc?

Eu personal mă simt cu totul deasupra acestor lucruri. Vreau să se intre în România într-o stare de normalitate și această stare de normalitate... în această stare nu se va intra decât dacă noi, aici de față, care am fost fiecare aleși de un număr mare de oameni din țara asta, ne vom face datoria și ne vom apleca cu inteligență, cu... Eu nu am pretenția că, nefiind juriști, oamenii nu pot să aprecieze niște lucruri, pot să aprecieze. Nu mai răspundeți la niște comenzi, la niște manete. Nu suntem în situația aceasta. Suntem în situația de a nu sta în genunchi! Am mai auzit lucrul acesta și văd că cineva plătește pentru că a spus că România nu trebuie să mai stea în genunchi. Nu, noi, senatorii României, nu trebuie să stăm în genunchi!

Așa că, vă rog să reflectați cu multă atenție și să vă gândiți că oricare dintre dumneavoastră puteți ajunge într-o situație din asta fiind total nevinovați.

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Mulțumesc, doamna senator.

Are cuvântul domnul senator Atanasiu.

Domnul Teodor Atanasiu:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Fiindcă domnul senator Șova mi-a pomenit numele, vreau să vă spun și eu câteva cuvinte.

În primul rând, este adevărat, domnul senator Dan Șova a avut un contract de reprezentare juridică cu două societăți cu capital majoritar de stat, când eu eram președinte al AVAS, adică când aveam aceste societăți în administrare.

Dacă mă întrebați pe mine, nu cred că în acele contracte domnul Șova ar fi săvârșit vreă ilegalitate. Dar – și, vă spun, „dar” –, dacă îi întrebăm pe cei care ne privesc, pe cei care ne-au votat, pe cei care-i reprezentăm, dacă-i întrebăm pe cetățenii români, cred că ei ar prefera să nu mă creadă pe mine sau pe dumneavoastră, ci să creadă un complet de judecată care să spună acest lucru. Cred că pentru poporul român orice cetățean este nevinovat nu când se exprimă niște senatori, ci când se exprimă un complet de judecată.

Eu sunt convins că, dacă un complet de judecată gândește ca mine, și nu altfel, pe probele pe care le are în față, niciodată n-o să dea o decizie de arestare a domnului senator. Dar, vă spun, e mai bine și pentru Domnia Sa, pentru domnul senator Dan Șova, și pentru toți dintre noi ca justiția din această țară să o facă completele de judecată, și nu Camerele Parlamentului.

De aceea, eu și Grupul parlamentar al PNL vom vota astăzi pentru.

Mulțumesc.

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Mulțumesc, domnule senator.

Are cuvântul domnul senator Șerban Nicolae.

Domnul Ion-Simeon Purec (de la prezidiu):

Și Iovescu vrea.

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Iovescu... da, da.

Domnul Șerban Nicolae:

Mulțumesc, domnule președinte.

Doamnelor și domnilor colegi,

Am lăsat impresia de câteva ori că ar trebui să dau explicații juridice pentru modul cum lucrăm și cum funcționăm în Senat. Dacă am exagerat, vă rog să mă scuzați! Nu vreau să dau explicații juridice și cred că suntem într-o procedură prevăzută de Constituția României și de Regulamentul Senatului.

Aș vrea însă să fac câteva precizări, inclusiv cu referire la lucruri care s-au spus aici. Și aș începe cu ultima afirmație a domnului senator Atanasie.

Nu se pune problema că suntem nevinovați când spune o instanță de judecată. Suntem nevinovați ca stare normală, firească, de la naștere. Încetează această stare atunci când se pronunță o condamnare în materie penală. Nicidecum nu trebuie să primim un certificat de nevinovăție și, în lipsa lui, să avem o suspiciune deasupra capului. Asta este o chestiune.

L-am ascultat și eu cu mare atenție pe colegul meu Dan Șova, pe care-l cunosc cam de când și-a început cariera juridică, pentru că ne suprapunem la vechime. M-am bucurat că a avut această posibilitate, pentru că, în Senatul României, s-a mai dat un vot politic de încuviințare a arestării

preventive, fără ca cel în cauză să poată fi ascultat în Senat, așa cum spune Constituția României, Cătălin Voicu, și care a stat arestat preventiv – și o să revin asupra acestui termen – timp de 16 luni, fără să facă denunțuri, fără să-și aducă aminte de infracțiunile altora, ca urmare a votului dat în Senat.

Pentru că a vorbit Dan Șova și l-am ascultat cu atenție, aș vrea să reiau câteva aspecte care mie mi se par esențiale, de reflecție pentru fiecare dintre noi atunci când votăm.

Arestarea preventivă, așa cum o spune și numele, este o măsură cu caracter preventiv, care dorește să anticipeze eventuala producere a unor fapte penale, a împiedicării urmăririi penale, a împiedicării cercetării unei fapte penale și trebuie apreciată din această perspectivă.

Există câteva condiții prealabile: un anumit tip de faptă, un anumit tip de conduită a celui în cauză, care ar putea duce către această măsură considerată, așa cum s-a spus, o excepție, cea mai restrictivă dintre măsurile preventive, cea care îngreșește la maxim libertatea de mișcare. Dar în această ecuație nu intră fapte de acum câțiva ani. Atunci când dorim să luăm o măsură preventivă, trebuie să apreciem în ce măsură măsura previne o stare de pericol.

M-am uitat în sală. Sala este aproape plină. În sală este și Dan-Coman Șova. Aș vrea să vă întreb, și nu retoric, cine dintre dumneavoastră resimte o stare de pericol aflându-se în aceeași sală cu Dan Șova? Cine dintre dumneavoastră consideră, în mod sincer, și nu retoric, că ancheta penală nu se poate desfășura în bune condițiuni decât cu Dan Șova în stare de reținere sau arestare preventivă?

N-am spus niciodată – și nici nu o să fac niciodată acest gest – că voi vota întotdeauna împotriva reținerii și arestării preventive. Am să spun că fiecare caz trebuie apreciat individual, nepolitic, dar cu responsabilitate.

În această chestiune, fiecare dintre noi răspunde individual pentru votul pe care l-a dat. Din punctul meu de vedere, niciodată nu ne putem exonera de răspunderea votului spunând: nu sunt de specialitate, nu am văzut probele de la dosar, nu am toate elementele, indiferent de votul pe care-l dăm: și pentru încuviințarea reținerii și arestării preventive, și împotriva acestei solicitări.

De aceea, v-aș ruga să aveți în vedere o chestiune care este elementară în societate: materia penală nu privește doar pe cei care profesează în materie juridică. Chestiunile de drept penal ne privesc pe toți. Oricare putem fi în situația de subiect al unei investigații penale. Necunoașterea legii nu ne exonerează de răspundere. Or, din acest punct de vedere, intervin și educația, și bunul-simț, și aprecierea responsabilă pe care o facem în calitate de parlamentari.

V-aș ruga să reflectați asupra acestor chestiuni, să încercați – și am să revin ori de câte ori avem această discuție – să depolitizați votul într-o asemenea chestiune, să încercăm – aș utiliza un barbarism, așa – o „dedemagogizare” a votului, să încercăm să scăpăm de imaginea că trebuie să votăm politic, dacă dă bine sau nu dă bine, dacă împiedicăm sau nu împiedicăm justiția.

Votul pe care-l dați este judecat individual. Indiferent cine, cum votează, că votează pentru, că votează împotriva solicitării de reținere și arestare, este o chestiune individuală. De aceea, am fost împotriva chiar în Partidul Social Democrat, când a existat tendința de a da o linie de vot, de a stabili o conduită. Dincolo de textul Constituțional care spune că: votul imperativ este... „Mandatul imperativ este nul.”, eu cred că mai importantă este responsabilitatea fiecăruia dintre noi.

De aceea am spus că nu fac referire la cunoștințele juridice și nici nu dau explicații în privința procedurii sau a normelor incidente în cauză, atât din Constituție, cât și din Regulamentul Senatului, dar v-aș ruga, încă o dată, pentru că vom mai avea un vot și în cazul lui Darius Vâlcov, să vă asumați răspunderea votului individual și fără a vă ascunde la adăpostul necunoașterii dosarului, a lipsei cunoștințelor de specialitate sau a unei decizii politice luate la nivelul conducerii partidelor din care faceți parte.

Eu vă mulțumesc și v-aș ruga să dăm totuși Senatului prestigiul pe care îl reclamăm și pe care Constituția l-a fixat.

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Vă mulțumesc, domnule senator.

S-a mai înscris la cuvânt, cu toate că timpul rezervat neafiliaților a expirat, domnul Iovescu.

Aveți un minut, vă rog. Microfonul 1.

Domnul Ioan Iovescu:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Încă de la începutul mandatului am susținut că art. 72 ar putea să aibă un singur alineat și e bine. Dar, art. 72 are 3 alineate și alin. (3) spune așa: „În caz de infracțiune flagrantă, deputații și senatorii pot fi reținuți și supuși percheziției. Ministrul Justiției îl va informa neîntârziat pe președintele Camerei asupra reținerii și percheziției.”

Și, atenție, aici discutăm dacă noi avem sau nu un rol, spune așa: „În cazul în care Camera sesizată constată că nu...” Deci Constituția ne dă niște drepturi nouă, ori le avem, ori nu le avem. Și să citesc toată fraza: „În cazul în care Camera sesizată constată că nu există teme pentru reținere, va dispune imediat revocarea acestei măsuri.”

Vă mulțumesc. (*Aplauze.*)

Este altceva, dar vă rog să vă gândiți că această Constituție ne permite să judecăm... deși am spus de la început că aș vrea ca art. 72 să fie doar pentru imunitatea parlamentarilor pentru declarații politice.

Vă mulțumesc.

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Îl consult pe domnul Dan Șova dacă dorește să intervină în finalul dezbaterilor. Da.

Aveți cuvântul, domnule senator.

Domnul Dan-Coman Șova:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Vreau să mulțumesc foarte mult colegilor care au avut cuvinte în sprijinul meu.

Vreau să-i mulțumesc și domnului senator Atanasiu pentru două afirmații ale Domniei Sale. Prima că nu a existat nimic ilegal, a doua, că-și dorește ca dreptatea să o facă magistrații.

Același lucru îmi doresc și eu. Îmi doresc ca acest lucru, adevărul și dreptatea în legătură cu lucrurile pe care procurorii le cercetează în temeiul unui drept constituțional să fie lămurite de către magistrați. Dar, stau și mă întreb: oare de ce nu poate fi un om cercetat în libertate, la 8 ani după o presupusă complicitate la abuz în serviciu?

Eu cred că, dacă noi am reglementat și am dat toate aceste puteri unor instituții ale statului pentru a supraveghea ca lucrurile să se întâmple într-un mod civilizată în această țară, cred că, prin votul nostru de astăzi, am putea să reamintim, cu tactul și înțelepciunea pe care Parlamentul le-a avut întotdeauna în această bătălie politică, că măsura arestării preventive este o măsură excepțională, care nu se poate aplica decât în cazuri excepționale.

Când au trimis documentul către Parlamentul României, procurorii au spus că există suspiciuni rezonabile privind săvârșirea unei infracțiuni.

Eu mi-aș dori, nu ca jurist, nu ca senator, dar ca cetățean al României, să trăiesc într-o lume a probelor indubitabile. Suspiciuni rezonabile cred că avem fiecare dintre noi, numai că, pentru lămurirea lor, nu cerem prețul libertății nimănui. Când vreau să-mi lămuresc o suspiciune nu propun să îngădesc libertatea cuiva, ci o cercetez, stau de vorbă cu el și mă adresez, finalmente, magistratului.

Stimați colegi,

Firește că îmi doresc să am o veste bună în această zi. Și reiterez rugămintea pe care am făcut-o la primul cuvânt, aceea de a vota împotriva acestei cereri pentru a-mi da șansa, cu demnitate, să mă apăr ca om liber și să demonstrez că nu am greșit cu nimic.

Vă mulțumesc foarte mult. (*Aplauze.*)

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Mulțumesc, domnule senator.

Stimați colegi,

Întrucât pe ordinea de zi avem înscrisă și solicitarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție privind încuviințarea reținerii și arestării domnului senator Darius-Bogdan Vâlcov, vă propun să dezbatem și această cerere, urmând ca votul asupra ambelor solicitări să fie exprimat la final, concomitent.

Dacă nu sunt observații, vă supun votului această propunere.

Vă rog să votați.

88 de voturi pentru, 21 de voturi împotriva și 6 abțineri.

Prin urmare, am aprobat propunerea pe care v-am făcut-o și, ca atare, votul va fi exprimat concomitent, la final.

*

Așadar, trecem la punctul 3, secțiunea I, respectiv dezbateri și votul asupra Cererii nr. 2/24767/19.03.2015 a ministrului justiției, însoțită de solicitarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de încuviințare a reținerii și arestării domnului senator Vâlcov Darius-Bogdan, formulată în Dosarul nr. 378/P/2014 al Direcției Naționale Anticorupție.

Stimați colegi,

În legătură cu solicitarea Parchetului, Biroul permanent a hotărât să propună repartizarea timpului maxim alocat pentru dezbateri în mod similar cu cel de la dezbaterile anterioare.

Domnul senator Darius-Bogdan Vâlcov va putea să intervină la începutul și la încheierea dezbaterilor, iar timpul maxim alocat grupurilor parlamentare pentru dezbateri este de 30 de minute, calculat la un timp de 10 secunde pentru fiecare parlamentar.

Prin urmare:

- PSD are 13 minute;
- PNL, 11 minute;
- Grupul Liberal Conservator, 2 minute;
- UDMR, 2 minute;
- senatorii neafiliați, 2 minute.

Sunt observații?

Domnul Ion-Simeon Purec (de la prezidiu):

Să prelungim timpul.

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

La ora 13.00. Până la ora 13.00 avem.

Supun votului această propunere, a timpilor de intervenție.

Vă rog să votați.

102 voturi pentru, un vot împotriva și o abținere.

Timpul de intervenție a fost aprobat.

Prin urmare, dau cuvântul reprezentantului Comisiei juridice pentru a prezenta raportul.

Domnule senator Ovidiu Donțu, aveți cuvântul. Microfonul 7.

Domnul Ovidiu-Liviu Donțu:

În ședința din 23 martie 2015, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, analizând documentele primite de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cuprinzând copii ale materialului probator din Dosarul nr. 378/P/2014, a hotărât să-l invite pe domnul senator Darius-Bogdan Vâlcov să studieze materialele menționate și să-și exercite dreptul la apărare.

În ședința din 24 martie 2015, Comisia juridică a audiat pe domnul senator Darius-Bogdan Vâlcov, care și-a exercitat dreptul la apărare.

În ședința din 24 martie 2015, Comisia juridică, supunând la vot – 5 voturi pentru, 5 voturi împotriva și o abținere – solicitarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, transmisă Senatului României în vederea încuviințării reținerii și arestării privind pe domnul Darius-Bogdan Vâlcov, senator în Parlamentul României, în Dosarul penal nr. 378/P/2014, transmisă Senatului cu adresa nr. 2/24767/19.03.2015, a constat că nu a fost întrunită majoritatea necesară prezentării unui raport favorabil.

În consecință, Comisia juridică supune plenului Senatului, spre dezbateră și adoptare, prezentul raport și solicitarea Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Mulțumesc.

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Mulțumesc, domnule senator.

Îl consult pe domnul senator Darius-Bogdan Vâlcov dacă dorește să-și expună punctul de vedere cu privire la solicitarea transmisă de ministrul justiției.

De la prezidiu: Dorește.

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Da. Vă rog, domnule senator. Aveți cuvântul.

Domnul Darius-Bogdan Vâlcov:

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor senatori,

Am în fața mea un discurs pregătit împreună cu avocații mei, dar aș vrea să vorbesc în afara lui. Cred că acest discurs și această prezentare a cazului meu trebuie să le fac în fața judecătorilor.

Astăzi este Bunavestire! Primit o veste bună: Codul fiscal și Codul de procedură fiscală vor fi aprobate astăzi în Guvern și vor veni la noi, în Senat, și apoi în Camera Deputaților. Cred că asta trebuie să facem noi, de asta trebuie să ne ocupăm.

În ceea ce privește speța în cauză, de ceea ce eu sunt acuzat de către procurori, vă rog să lăsați justiția să spună dacă trebuie să fiu reținut sau arestat.

De aceea, solicitarea mea pentru dumneavoastră este ca, astăzi, să dați un vot „da”.

Fiind și ziua mea, cred că este o rugămintă în plus, rugămintă pe care v-o fac, de a nu mă pune în situația de a-mi da demisia din funcția de senator pentru a ajunge în fața instanței.

Vă mulțumesc. *(Aplauze.)*

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Domnul senator Bodog Florian. Microfonul central.

Domnul Florian-Dorel Bodog:

Mulțumesc, domnule președinte.

Doamnelor și domnilor colegi,

Nu sunt jurist și nici nu doresc să fac pledoarie pro sau contra a ceea ce dezbaterem astăzi aici.

Din întâmplare, astăzi este ziua domnului senator Darius Vâlcov și vreau să-i spun, în numele colegilor din grup și în numele colegilor care doresc să se ralieze demersului meu, „La mulți ani!”.

Mulțumesc. (*Aplauze.*)

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Doamna senator Anghel.

Doamna Cristiana-Irina Anghel:

Mulțumesc, domnule președinte.

Cu tot respectul, eu am pus o întrebare Comisiei juridice. Vreau un răspuns de la Comisia juridică și nu de la dumneavoastră.

În ce articol din Regulament, care este lege organică, și din statut ne încadrăm noi în momentul în care cerem urmărirea penală a unui senator care se presupune că a produs o infracțiune nu în calitate de ministru, ci înainte de a fi ministru sau a fi senator.

Vreau un răspuns de specialitate de la Comisia juridică, vă rog.

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Alte solicitări de intervenții dacă mai sunt.

Nu mai sunt alte solicitări de intervenție, de aceea îl consult pe domnul senator Vâlcov...

Domnule senator Vâlcov, mai doriți să interveniți în finalul dezbaterilor? Nu.

Vă mulțumesc.

*

Stimați colegi,

Vă reamintesc că, potrivit prevederilor art. 24 alin. (4) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și senatorilor, republicată, cu modificările ulterioare, Senatul hotărăște asupra cererii de încuviințare a reținerii și arestării cu votul secret al majorității membrilor săi.

În conformitate cu prevederile art. 133 din Regulamentul Senatului, Biroul permanent vă propune ca votul asupra cererilor Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție să fie secret, cu bile.

Supun votului dumneavoastră...

O procedură, domnul senator Barbu.

Da, vă rog. (*Discuții la prezidiu.*)

Domnul Tudor Barbu:

Mulțumesc mult, domnule președinte.

O precizare procedurală. După intervenția domnului senator Vâlcov, distinsele doamne și distinșii domni colegi să știe că este vorba, în cazul Domniei Sale, de un raport de respingere, adică

votul trebuie precizat de către domnul Tăriceanu în mod clar, ce anume se va vota în situația cu pricina, pentru că este de la comisie un raport de respingere.

Mulțumesc mult.

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Domnule senator, vă mulțumesc că aveți atâta grijă de treaba mea, dar fiți convins că nu aș fi omis acest lucru. Îl fac la momentul potrivit.

Întâi, însă, supun votului dumneavoastră propunerea de vot secret, cu bile.

Vă rog să votați.

79 de voturi pentru, niciun vot împotriva, nicio abținere.

Deci procedura votului secret, cu bile, a fost aprobată.

Stimați colegi, vă reamintesc procedura de vot.

Domnule senator Barbu, sunt în regulă acum?

Vă mulțumesc.

Bila albă introdusă în urna albă și bila neagră introdusă în urna neagră înseamnă un vot pentru aprobarea solicitărilor Parchetului privind reținerea și arestarea.

Bila albă introdusă în urna neagră și bila neagră introdusă în urna albă înseamnă vot contra solicitărilor Parchetului.

Constatarea rezultatului votului și întocmirea proceselor-verbale se fac de către o comisie constituită din câte un reprezentant al fiecărui grup parlamentar, conform art. 135.

Prin urmare, vă rog să alegem o comisie de numărare a voturilor și pentru întocmirea proceselor-verbale, formată din câte un reprezentant pe grup parlamentar și rog grupurile să-și prezinte propunerile pentru Comisia de numărare a voturilor.

Are cuvântul liderul Grupului parlamentar al PSD.

Domnul Ilie Sârbu:

Grupul parlamentar al PSD, domnul Coca Laurențiu.

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Mulțumesc.

Grupul parlamentar al PNL?

Domnul Ion Popa:

Propunem pe domnul senator Octavian Motoc.

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Grupul parlamentar Liberal Conservator?

Domnul Ehegartner. Domnul Ehegartner...

Domnul Mario-Ovidiu Oprea (de la prezidiu):

Domnul Durbacă.

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Sau domnul Durbacă, da.

Domnul Eugen Durbacă:

Noi propunem pe doamna Anghel Cristiana.

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Grupul parlamentar al UDMR? Microfonul 2.

Microfonul 2, vă rog.

Aveți cuvântul.

Domnul Tánczos Barna:

Aveam cuvântul, n-aveam microfonul.

Îl propunem pe domnul senator Pataki Csaba.

Mulțumesc.

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Vă mulțumesc.

Supun votului dumneavoastră componența Comisiei de numărare a voturilor.

Vă rog să votați.

92 de voturi pentru, niciun vot împotriva, o abținere.

Componența Comisiei de numărare a voturilor a fost aprobată.

Așadar, așa cum am aprobat anterior, vom derula concomitent votul cu privire la cele două cereri de reținere și arestare privind pe domni senatori Dan-Coman Șova și Darius-Bogdan Vâlcov.

Urnele sunt poziționate în fața dumneavoastră și sunt inscripționate cu numele celor doi domni senatori.

Fiecare senator va primi două bile albe și două bile negre pentru a-și exprima votul pentru fiecare din cele două solicitări ale Parchetului...

De la prezidiu: Boboc.

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

...imediat... care îi vizează pe domnul senator Dan-Coman Șova și, respectiv, domnul senator Darius-Bogdan Vâlcov.

Domnule senator Boboc, vă rog, aveți cuvântul, microfonul 2.

Domnul Cătălin Boboc:

Procedură, foarte scurt.

Domnule președinte, v-aș ruga să dăm citire celor două hotărâri pe care le votăm, pentru a fi foarte clar. Ele au legătură cu nume, cu număr de dosar și pentru a nu crea niciun fel de confuzie.

Vi le dă stafful acum. *(Discuții la prezidiu.)*

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Dau cuvântul... conform solicitării domnului senator Boboc, Proiectului de hotărâre privind încuviințarea reținerii și arestării preventive a unui senator.

În temeiul prevederilor art. 72 alin. (2) din Constituția României, republicată, ale art. 24 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, precum și ale art. 173 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Având în vedere solicitarea ministrului justiției, domnul Robert-Marius Cazanciuc, de încuviințare a arestării preventive a domnului senator Dan-Coman Șova în Dosarul penal nr. 122/P/2012, transmisă Senatului cu adresa nr. 2/22716 din 13.03.2015,

Senatul adoptă prezenta hotărâre:

- Senatul încuviințează reținerea și arestarea preventivă a domnului senator Dan-Coman Șova în Dosarul penal nr. 122/P/2012 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție.

Al doilea proiect de hotărâre.

În temeiul prevederilor art. 72 alin. (2) din Constituția României, republicată, ale art. 24 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, precum și ale art. 173 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005,

Având în vedere solicitarea ministrului justiției, domnul Robert-Marius Cazanciuc, de încuviințare a arestării preventive a domnului senator Darius-Bogdan Vâlcov în Dosarul penal nr. 378/P/2014, transmisă Senatului cu adresa nr. 2/24767 din 19.03.2015,

Senatul adoptă prezenta hotărâre:

- Senatul încuviințează reținerea și arestarea preventivă a domnului senator Darius-Bogdan Vâlcov în Dosarul penal nr. 378/P/2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție.

Rog chestorii să vină pentru înmânarea bilelor, pentru exercitarea votului.

Domnii chestori... (*Discuții la prezidiu.*)

Începem votul. Se va da citire listei senatorilor în ordine alfabetică.

Domnul Mario-Ovidiu Oprea:

Agrigoroaei Ionel *absent*

Andronescu Ecaterina *prezentă*

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Vă atenționez că a început procedura de vot.

Domnul Mario-Ovidiu Oprea:

Anghel Adrian	prezent
Anghel Cristiana-Irina	prezentă
Antonescu George-Crin-Laurențiu	prezent
Arcaș Viorel	prezent
Ardelean Ben-Oni	prezent
Ariton Ion	prezent
Atanasiu Teodor	prezent
Badea Leonardo	prezent
Badea Viorel-Riceard	prezent
Banias Mircea-Marius	<i>absent</i>
Barbu Daniel-Constantin	prezent
Barbu Tudor	prezent
Bădălău Niculae	prezent
Bălu Marius	prezent
Belacurencu Trifon	prezent
Bereanu Neculai	prezent
Biró Rozalia-Ibolya	prezentă
Blaga Vasile	prezent
Boagiu Anca-Daniela	prezentă
Boboc Cătălin	prezent
Bodea Cristian-Petru	prezent
Bodog Florian-Dorel	prezent
Boeriu Valeriu-Victor	prezent
Bota Marius-Sorin-Ovidiu	prezent
Bujor Dumitru-Marcel	prezent
Bumbu Octavian-Liviu	prezent
Burlea Marin	prezent
Butnaru Florinel	prezent
Butunoi Ionel-Daniel	prezent
Cadăr Leonard	concediu medical
Calcan Valentin-Gigel	prezent
Câmpeanu Mariana	<i>absentă</i>

Chelaru Ioan	prezent
Chiriac Viorel	prezent
Chiru Gigi Christian	prezent
Chiuariu Tudor-Alexandru	delegație
Coca Laurențiu Florian	prezent
Constantinescu Florin	prezent
Cordoș Alexandru	prezent
Corlățean Titus	prezent
Coste Marius	prezent
Costoiu Mihnea-Cosmin	prezent
Cotescu Marin- Adrănel	prezent
Crețu Gabriela	prezentă
Cristache Iulian	<i>absent</i>
Cristina Ioan	prezent
Croitoru Cătălin	prezent
Deneș Ioan	prezent
Dincă Mărinică	prezent
Dobra Dorin-Mircea	prezent
Dobrițoiu Corneliu	<i>absent</i>
Doștu Ovidiu- Liviu	prezent
Dumitrescu Cristian-Sorin	prezent
Dumitrescu Florinel	prezent
Dumitrescu Iulian	prezent
Durbacă Eugen	prezent
Duruț Aurel	prezent
Ehegartner Petru	prezent
Federovici Doina-Elena	prezentă
Fifor Mihai-Viorel	prezent
Filip Petru	prezent
Firea Gabriela	prezentă
Florian Daniel Cristian	<i>absent</i>
Flutur Gheorghe	prezent
Frătean Petru-Alexandru	prezent

Geoană Mircea-Dan	prezent
Ghilea Găvrilă	prezent
Ghișe Ioan	prezent
Grapă Sebastian	prezent
Grigoraș Viorel	prezent
Hașotti Puiu	prezent
Ichim Paul	prezent
Igaș Traian-Constantin	prezent
Iliescu Lucian	prezent
Ilieșiu Sorin	prezent
Ioniță Dan-Aurel	prezent
Iovescu Ioan	prezent
Isăilă Marius-Ovidiu	prezent
Jipa Florina-Ruxandra	prezentă
Klárík László-Attila	prezent
László Attila	prezent
Lazăr Sorin-Constantin	prezent
Luchian Dragoș	prezent
Luchian Ion	prezent
Marian Dan-Mihai	prezent
Marian Valer	prezent
Marin Nicolae	prezent
Markó Béla	<i>absent</i>
Mazăre Alexandru	prezent
Mihai Alfred-Laurențiu-Antonio	prezent
Mihai Cristian-Dănuț	prezent
Mihai Neagu	prezent
Mihăilescu Petru-Șerban	<i>absent</i>
Miron Vasilica-Steliana	prezentă
Mitu Augustin-Constantin	prezent
Mocanu Victor	prezent
Moga Nicolae	prezent
Mohanu Nicolae	prezent

Motoc Octavian	prezent
Mutu Gabriel	prezent
Nasta Nicolae	prezent
Năstase Ilie	prezent
Neagu Nicolae	prezent
Neculoiu Marius	prezent
Nicoară Marius-Petre	prezent
Nicolae Șerban	prezent
Nistor Vasile	prezent
Niță Mihai	prezent
Nițu Remus-Daniel	prezent
Obreja Marius-Lucian	prezent
Oprea Dumitru	delegație
Oprea Gabriel	Guvern
Oprea Mario-Ovidiu	prezent
Oprea Ștefan-Radu	prezent
Pașca Liviu-Titus	<i>absent</i>
Pașcan Emil-Marius	prezent
Pataki Csaba	prezent
Pavel Marian	prezent
Păran Dorin	prezent
Păunescu Teiu	prezent
Pelican Dumitru	prezent
Pereș Alexandru	prezent
Pop Gheorghe	prezent
Pop Liviu-Marian	prezent
Popa Constantin	prezent
Popa Florian	prezent
Popa Ion	prezent
Popa Mihaela	prezentă
Popa Nicolae-Vlad	prezent
Popescu Corneliu	<i>absent</i>
Popescu Dumitru-Dian	prezent

Popescu-Tăriceanu Călin-Constantin-Anton	prezent
Purec Ion-Simeon	prezent
Rădulescu Cristian	prezent
Rogojan Mihai-Ciprian	prezent
Rotaru Ion	prezent
Saghian Gheorghe	prezent
Savu Daniel	prezent
Sârbu Ilie	prezent
Severin Georgică	prezent
Silistru Doina	prezentă
Stuparu Timotei	prezent
Suciu Matei	prezent
Șova Dan-Coman	prezent
Tánczos Barna	prezent
Tămașă Constantin	prezent
Tătaru Dan	prezent
Tătaru Nelu	prezent
Teodorovici Eugen-Orlando	prezent
Tișe Alin-Păunel	prezent
Toma Ion	prezent
Todirașcu Valeriu	prezent
Tomoiagă Ștefan-Liviu	prezent
Tudor Doina-Anca	concediu medical
Țapu Nazare Eugen	prezent
Ungureanu Mihai-Răzvan	<i>absent</i>
Valeca Șerban-Constantin	prezent
Vasiliev Marian	prezent
Vâlcov Darius-Bogdan	prezent
Vegh Alexandru	prezent
Verestóy Attila	prezent
Vochițoiu Haralambie	prezent
Voinea Florea	prezent
Volosevici Andrei-Liviu	<i>absent</i>

Vosgian Varujan *absent*
Zisu Ionuț-Elie *prezent*

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Luăm o scurtă pauză pentru numărarea voturilor.

Invit Comisia de numărare a voturilor în Sala „Constantin Stere” pentru a-și exercita atribuțiile.

PAUZĂ

*

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Domnilor deputați și senatori,

Comisia de numărare a voturilor a terminat numărătoarea, dar, înainte de acest lucru, vă supun aprobării dumneavoastră prelungirea programului de lucru până la finalizarea procedurilor.

Vă rog să votați.

Din sală: Nu merge. (*Discuții la prezidiu.*)

(*Tabela electronică indică 34 de voturi pentru, un vot împotriva, nicio abținere.*)

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Acum merge, cred.

Îmi cer scuze! Nu știu ce se întâmplă cu computerul. Din nou. Votul este deschis. Votul e deschis, puteți să votați.

45 de voturi pentru, un vot împotriva și o abținere. S-a aprobat prelungirea programului de lucru.

*

Domnule senator, vă rog, aveți cuvântul să prezentați rezultatul votului.

Domnul Laurențiu Florian Coca:

Mulțumesc, domnule președinte.

Proces-verbal,

referitor la rezultatul votului secret, cu bile, exprimat cu privire la solicitarea privind încuviințarea arestării preventive a domnului senator Vâlcov Darius-Bogdan

Procedând la numărarea voturilor exprimate de către senatori, prin vot secret, cu bile, în conformitate cu art. 135 și 136 din Regulamentul Senatului,

Comisia de numărare a voturilor a constatat următoarele:

Numărul total al senatorilor: 168;

Numărul total de voturi exprimate: 150.

Din care:

- voturi pentru: 97;

- voturi contra: 48;

- voturi anulate: 5.

Ca urmare a faptului că, în urma votului exprimat, a fost întrunit votul majorității senatorilor, în conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (4) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, Senatul încuviințează arestarea preventivă a domnului senator Vâlcov Darius-Bogdan din Dosarul penal nr. 378/P/2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție.

*

Vă rog să-mi permiteți să citesc și al doilea proces verbal.

Proces-verbal,

referitor la rezultatul votului secret, cu bile, exprimat cu privire la solicitarea privind încuviințarea arestării preventive a domnului senator Șova Dan-Coman

Procedând la numărarea voturilor exprimate de către senatori, prin vot secret, cu bile, în conformitate cu art. 135 și 136 din Regulamentul Senatului,

Comisia de numărare a voturilor a constatat următoarele:

Numărul total al senatorilor: 168;

Numărul total de voturi exprimate: 151.

Din care:

- voturi pentru: 79;

- voturi contra: 67;

- voturi anulate: 5.

Ca urmare a faptului că, în urma votului exprimat, nu a fost întrunit votul majorității senatorilor, în conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (4) din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, Senatul nu încuviințează arestarea preventivă a domnului senator Șova Dan-Coman în Dosarul penal nr. 122/P/2012 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție.

Vă mulțumesc.

Domnul Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu:

Doamnelor și domnilor deputați și senatori,

Având în vedere că procedura votului s-a încheiat, și ședința noastră a luat sfârșit.

Vă mulțumesc.

Ședința s-a încheiat la ora 13.10.